

9 ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ

Μνήμη τοῦ ἐν ἀγίοις Πατρὸς ἡμῶν Νεκταρίου μητροπολίτου Πενταπόλεως τῆς ἐν Αἰγύπτῳ, τοῦ θαυματουργοῦ, τοῦ καὶ κτήτορος τῆς ἐν Αἰγίνῃ Ιερᾶς Μονῆς τῆς Ἅγιας Τριάδος τῶν μοναχουσῶν, κοιμηθέντος δούλως κατὰ τὸ ἔτος αὐτῷ (1920).

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ

ΤΟΥ ΕΝ ΑΓΙΟΙΣ ΠΑΤΡΟΣ ΗΜΩΝ

ΝΕΚΤΑΡΙΟΥ

ΕΠΙΣΚΟΠΟΥ ΠΕΝΤΑΠΟΛΕΩΣ

ΤΟΥ ΘΑΥΜΑΤΟΥΡΓΟΥ

Ποίημα Γερασίμου Μοναχοῦ

Μικραγιαννανίτου

* * * * *

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΟΡΟΝ

Μετὰ τὸν Ἐξάφαλμον,

Συναπτὴ μεγάλῃ, μεθ' ἣν ἐκφώνησις:

὾τι πρέπει σοι πᾶσα δόξα...

Ὕχος Λαφαρ

γη με νος ο ερ χο μενοςεν ο νο μα τι Κυ ρι ου π
Στίχ. α'. Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

Στίχ. β'. Πάντα τὰ ἔθνη ἐκύκλωσάν με, καὶ τῷ ὀνόματι Κυρίου ἥμυνάμην αὐτούς.

Στίχ. γ'. Παρὰ Κυρίου ἐγένετο αὕτη, καὶ ἐστι θαυμαστὴ ἐν ὀφθαλμοῖς ἡμῶν.

γη με νος ο ερ χο μενοςεν ο νο μα τι Κυ ρι ου π
π

ΑΠΟΛΥΤΙΚΙΑ

Τῆς ἐρήμου πολίτης. Ὕχος Λαφαρ

φον δέ τον ε σχα τοις χρο νοις φα νε ε ντα δέ α ρε τη ης φι
 λον γνη σι ον πρό Νε κτα ρι ον τι μη σω μεν πι στοι δέ ως
 εν θε ον θε ρα πο ντα χριστό πρό α να βλυ ζει γαρ ι
 α α σεις πα ντο δα πας δέ τοις εν λα βως κραυ γα ζε σι πρό
 δο ο ξα τω σε δο ξα σα ντι χρι στω δέ δο ο ξα τω
 σε ε θαν μα στω σα ντι δέ δο ο ξα τω ε νερ γε ντι δι
 α σε πα σιν ι α α μα α τα πρό

Δόξα. Ἔτερον.

Ταχὺ προκατάλαβε. Ἡχος Δέ θε.

Ο σι ως ε βι ω σας ως Ι ε ραρ χησσο φος δέ
 ξα σας τον Κυ ρι ον δι ε να ρε τα ζω ης πρό Νε
 κτα ρι ε ο σι ε δέ ο θεν τα Πα ρα κλη τα δο ξα
 σθεις τη δυ να μει δέ δαι μο νας α πε λαν νεις και νο
 σε ντας ι α σαι πρό τας πι στει προ σι ο ντας τοις θει οις
 λει ψα νοις σε πρό

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τ ο απ αι ω νος α πο κρυ φον και Αγ γε λοις α

γνωστον μν στη ρι ον δι α σου Θε ο το κε τοις ε

 πι γης πε φα νε ρω ται Θε ος εν α συγ χυ τω ε

 νω σει σαρ κου με νος και Σταυ ρον ε κου σι ως υ περ

 η μων κα τα δε ξα με νος δι ου α να στη σας τον

 πρω το πλαστον ε σω σεν εκ θα να του τας ψυ χας η

 μω ω ων Δ

Συναπτή μικρά, μεθ' ἦν ἐκφώνησις.

“Οτι σὸν τὸ κράτος...

* * *

ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ

[Τὸ Ψαλτήριον τῆς ἡμέρας καὶ ὁ πολυέλεος τοῦ ἀγίου]

Μετὰ τὴν α' Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ἄχος α'. Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Ως ἥλιος λαμπρός, ἐν ἐσχάτοις τοῖς χρόνοις, ἀνέτειλας ἡμῖν, τῇ δύσιᾳ ζωῆ σου, Νεκτάριε ὅσιε, καὶ πρὸς δόξαν καὶ αἴνεσιν, πάντας ἥγειρας, Χριστοῦ τοῦ πάντων Δεσπότου, τοῦ σὲ δείξαντος, δεδοξασμένον σε Πάτερ, θαυμάτων δυνάμεσι.

Δόξα. Ὄμοιον.

Ἔάσεις δαψιλεῖς, καθ' ἐκάστην ἡμέραν, πηγάζει θαυμαστῶς, θεϊκῇ χορηγίᾳ, ἡ πάντιμος κάρα σου, μυστικῶς κατευφραίνουσα, τῇ τοῦ Πνεύματος, μυρεψικῇ εὐωδίᾳ, τοὺς προστρέχοντας, μετ' εὐλαβείας καὶ πόθου, τῇ σῇ Μονῇ Ἀγιε.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Αίμάτων ἔξ ἀγνῶν, τὸν Δεσπότην τῶν ὄλων, τεκοῦσα καὶ ὁ ἦν, μὴ τραπέντα μηδόλως, παρθένος διέμεινας, μετὰ τόκον τὸν ἄφραστον· ὅθεν ἀπαντες, τὰ μεγαλεῖά σου Κόρη μεγαλύνομεν, καὶ τῇ θερμῇ σου πρεσβείᾳ, σωθῆναι ἐλπίζομεν.

Μετὰ τὴν β' Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ἄχος γ'. Τὴν ώραιότητα.

Τὴν καθαρότητα, τῆς πολιτείας σου, καὶ τὴν εὐθύτητα, Πάτερ τῶν τρόπων σου, ως προσφορὰν πνευματικήν, δεξάμενος ὁ Δεσπότης, ιαμάτων κρήνην σε ἐν Αἰγίνῃ ἀνέδειξε, τοῖς πιστῶς προστρέχουσι,

τοῖς ἀγίοις λειψάνοις σου, τοῖς νέμουσιν ὁσμὴν οὐρανίαν, πᾶσι καὶ θείαν εὔωδίαν.

Δόξα. Ἡχος δ'. Κατεπλάγη Ἰωσήφ.

Καταπλήττει ἀληθῶς, τὰς διανοίας τῶν πιστῶν, ἡ δοθεῖσά σοι σοφέ, θαυμάτων χάρις ἐκ Θεοῦ, ἡ ἐν τοῖς λειψάνοις σου ἐνεργουμένη. Ὅθεν τῇ Μονῇ τῇ σῇ συρρέουσι, πλήθη εύσεβῶν, ἐκ πάσης τάξεως, καὶ οἱ νοσοῦντες ὑγείαν λαμβάνουσι, τῇ ἀντιλήψει σου Ἀγιε, ἐν εὐφροσύνῃ, Χριστὸν ὑμνοῦντες, τὸν ἀγιάσαντά σε Ὁσιε.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ο τῶν ὅλων συνοχεύς, καὶ τῶν αἰώνων Ποιητής, συνεσχέθη ὑπὲρ νοῦν, ὅλος τῇ θείᾳ σου γαστρί, μὴ ἀποστὰς τῆς Πατρικῆς μονῆς Ἀχραντε, διπλοῦς δὲ ἐκ τῆς σῆς, μήτρας προέδραμεν, ἄνθρωπος δόμοῦ, καὶ Θεὸς τέλειος, καὶ τοῦ Ἄδαμ τὴν φύσιν ἐθέωσε, καὶ πάντα κόσμον διέσωσεν. Αὕτὸν δυσώπει, Θεογεννῆτορ, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

* * *

[ΠΟΛΥΓΕΛΕΟΣ]

Ο Πολυέλεος· Ψαλμὸς ρλδ' (134). Δοῦλοι Κύριον. Ψαλμὸς ρλε' (135). Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ. Εἴτα ἡ ἐκλογή· Εἰς τὸν ἄγιον Ἰωάννην τὸν Χρυσόστομον καὶ λοιποὺς ἱεράρχας.

Οἱ ερεὺς τὴν μικρὰν συναπτὴν καὶ τὴν ἐκφώνησιν.

Οτι ηὐλόγηται σου τὸ ὄνομα...]

* * *

Μετὰ τὸν Πολυέλεον, Κάθισμα.

Ἡχος πλ. δ'. Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Ορθοδόξων δογμάτων ἔρμηνευτής, διδαχῶν θεοφθόγγων ὑφηγητής, δεικνύμενος Ὁσιε, Ἱεράρχης ὡς ἐνθεος, τῶν εύσεβῶν ὁρθμίζεις, ἐνθέως τὸ φρόνημα, πρὸς θεῖκὴν ἀγάπην, καὶ τρίβον σωτήριον. Ὅθεν ἐν Αἰγίνῃ, θεοφρόνως ἐγείρεις, Μονὴν σεπτὴν Ὁσιε, εἰς ψυχῶν περιποίησιν θεοφόρε Νεκτάριε, ἐν ᾧ Μοναζουσῶν ἡ πληθύς, τὰ σεπτά σου προσκυνοῦσα λείψανα, εὐλαβῶς ἐορτάζει, τὴν ἀγίαν μνήμην σου.

Δόξα. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Μανναδόχον σε στάμναν καὶ λογικήν, φωτοφόρον λυχνίαν καὶ θεαυγῆ, ὁ θεῖος Νεκτάριος, ἐπιστάμενος Ἀχραντε, ταῖς σαῖς φωταγωγίαις, ψυχὴν καὶ διάνοιαν, ὡς ἀρετῆς ἐργάτης, ἀξίως πεφώτισται· ὅθεν σε παρθένον, ἐν ταύτῳ καὶ μητέρᾳ, Χριστοῦ πανακήρατον, ὀρθοδόξως ἐκήρυξε, Θεοτόκε Πανύμνητε. Καὶ νῦν τῆς τοῦ Γίοῦ σου Ἀγνή, ἀπολαύων ὑπὲρ νοῦν ἐλλάμψεως, σὺν Ἀγγέλοις δοξάζει, τὴν ἀρόρητον δόξαν σου.

* * *

ΑΝΑΒΑΘΜΟΙ, ΠΡΟΚΕΙΜΕΝΟΝ
Οἱ Ἀναβαθμοὶ· τὸ α' Ἀντίφωνον τοῦ δ' ἔχου.

Ἄχος δὲ Βουξ

E κ νε ο τη το ο ο ος μ⁸ πο ο ολ λα α α
 πο λε ε μει με ε πα α α θη η ^{Δι} αλλ α
 αυ τος α αν τι ι λα α α β⁸ 8 8 και σω ω ω
 σον Σω ω τη η ηρ μ⁸ 8

O ι μι σ⁸ 8ν τες Σι ω ω ων αι αι σχυ υν θη
 η η τε ε ε ε ε α πο ο τ⁸ Κυ ν φι
 ι ι 8 8 ως χο ο ο ο ορ το ο ο
 ο ος γαρ π⁸ υν υ φι ι ι ε ε σε ε ε
 σθε ε ε ε ε α πε ξη ρα με ε ε νοι οι

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω ω και αι Α α γι
 ι ω Πνε εν μα α τι ι

A γι ω Πνευ μα τι ι ι πα α α σα ψυ υ
 χη ζω ω ου ου ου ται αι ^{Δι} και κα α θα αρ σει

ν ψου ου ου ται αι λα α αμ προν υ νε ε ε ται

τη η Τοι ε α δι κη η μο ο να α α δι ι ι
 ε ε ρο κρυ ν φι ι ι ω ως β
K αι νυν και α ει και εις τρας αι ω νας των
 αι ω ω νων α α μη ην χ
A γι ω Πνευ μα α τι ι α να α βλυ ν ν
 ζει Δι τα α τη η ης χα α α α ρι το ος ζει
 ει ει θρα α Πα αρ δε ε ε ε εν ο ο ο
 ο ον τα α π α πα α σαν τη ην κτι ι ι σι ι
 ι ι ιν προσ ζω ω ω ο γο ο νι ι ι
 α αν χ

Προκείμενον. Ἡχος δ'. Ψαλμος μηγ'.

Ἡχος Βου ξ

T ο στο ο μα με λα λη η σει σο φι ι αν Δι
 και η με ε λε ε τη Δι της καρ δι ι ας με συ νε
 σιν β χ

Στίχ. α'. Άκούσατε ταῦτα πάντα τὰ ἔθνη, β ἐνωτίσασθε πάντες Δι

οι κα τοι κ>
 οι κα με νην
T ο στο ο μα μ8 λα λη η σει σο φι ι αν Δ
 και η με ε λε ε τη Δ της καρ δι ι ας μ8 συ νε
 σιν
 σιν

Στίχ. β'. Κλινω εις παραβολὴν τὸ οὖς μου, ε α νοι ξω εν ψαλ

τη ρι ι ω το προ βλη μα μ8
T ο στο μα μ8 λα λη η σει σο φι ι αν Δ και
 η με ε λε ε τη Δ της καρ δι ι ας μ8 συ νε σι ι
 ι ι ιν

ΤΑΞΙΣ ΕΩΘΙΝΟΥ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΥ

Ο διάκονος: Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ο ἵερεύς: Ὄτι ἅγιος εῖ, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ...

Ἀμήν.

Σταθερὸν Προκείμενον ὄρθρου.

Ψαλμὸς ρν' (150).

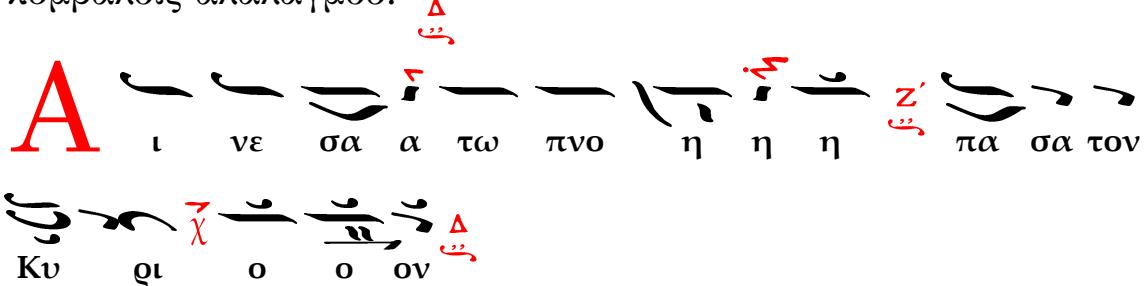
Ἄχος Δι θ

Π α α σα πνο η αι νε σα τωτον Ku ρι ον ε

Στίχ. α'. Αἰνεῖτε τὸν Θεὸν ἐν τοῖς ἀγίοις αὐτοῦ, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν
 στερεώματι τῆς δυνάμεως αὐτοῦ.

Π α α σα πνο η αι νε σα τωτον Ku ρι ον ε

Στίχ. β'. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις εὐήχοις, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις ἀλαλαγμοῦ.

Εὐαγγέλιον.

Ο διάκονος: Καὶ ὑπὲρ τοῦ καταξιωθῆναι ἡμᾶς τῆς ἀκροάσεως τοῦ ἄγίου Εὐαγγελίου Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν ἴκετεύσωμεν.

Κύριε, ἐλέησον. (γ')

Ο διάκονος: Σοφίᾳ· ὀρθοί· ἀκούσωμεν τοῦ ἄγίου Εὐαγγελίου.

Ο ιερεύς: Εἰρήνη πᾶσι.

Καὶ τῷ πνεύματί σου.

Ο ιερεύς: Ἐκ τοῦ κατὰ Ματθαῖον ἄγίου Εὐαγγελίου τὸ ἀνάγνωσμα. (κδ' 42-47)

(Ζήτει τῇ Λ' Σεπτεμβρίου, τοῦ ἄγίου Γρηγορίου, φωτιστοῦ τῆς Ἀρμενίας)

Ο διάκονος: Πρόσχωμεν.

Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Ο ιερεὺς ἀπὸ τῶν βημοθύρων ἀναγινώσκει τὸ Εὐαγγέλιον τοῦ Ὁρθού.

Εἶπεν ὁ Κύριος· Γρηγορεῖτε, ὅτι οὐκ οἴδατε ποίᾳ ὥρᾳ ὁ Κύριος ὑμῶν ἔρχεται. Ἐκεῖνο δὲ γινώσκετε, ὅτι εἰ ἦδει ὁ οἰκοδεσπότης ποίᾳ φυλακῇ ὁ κλέπτης ἔρχεται, ἐγρηγόρησεν ὃν, καὶ οὐκ ὃν εἴασε διορυγῆναι τὴν οἰκίαν αὐτοῦ. Διὰ τοῦτο καὶ ὑμεῖς γίνεσθε ἔτοιμοι, ὅτι ἡ ὥρα οὐ δοκεῖτε, ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ἔρχεται. Τίς ἄρα ἐστὶν ὁ πιστὸς δοῦλος καὶ φρόνιμος, ὃν κατέστησεν ὁ κύριος αὐτοῦ ἐπὶ τῆς θεραπείας αὐτοῦ, τοῦ διδόναι αὐτοῖς τὴν τροφὴν ἐν καιρῷ; Μακάριος ὁ δοῦλος ἔκεινος, ὃν ἐλθὼν ὁ κύριος αὐτοῦ εὑρήσει ποιοῦντα οὕτως. Ἄμὴν λέγω ὑμῖν, ὅτι ἐπὶ πᾶσι τοῖς ὑπάρχουσιν αὐτοῦ καταστήσει αὐτόν.

Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Ο Προεστῶς ἢ ὁ Ἀναγνώστης τὸν νότιον ϕαλμόν, χύμα.

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σου ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά μου.

Ἐπὶ πλεῖστον πλῦνόν με ἀπὸ τῆς ἀνομίας μου καὶ ἀπὸ τῆς ἀμαρτίας μου καθάρισόν με.

Ὅτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ γινώσκω, καὶ ἡ ἀμαρτία μου ἐνώπιόν μού ἐστι διὰ παντός.

Σοὶ μόνῳ ἡμαρτον καὶ τὸ πονηρὸν ἐνώπιόν σου ἐποίησα, ὅπως ὃν

δικαιωθῆς ἐν τοῖς λόγοις σου καὶ νικήσης ἐν τῷ κρίνεσθαι σε.
 Ἰδοὺ γὰρ ἐν ἀνομίαις συνελήφθην, καὶ ἐν ἀμαρτίαις ἐκίσσησέ με
 ἡ μήτηρ μου.
 Ἰδοὺ γὰρ ἀλήθειαν ἥγαπησας, τὰ ἄδηλα καὶ τὰ κρύφια τῆς
 σοφίας σου ἐδήλωσάς μοι.
 Ραντεῖς με ὑσσώπῳ, καὶ καθαρισθήσομαι· πλυνεῖς με, καὶ ὑπὲρ
 χιόνα λευκανθήσομαι.
 Ἀκούτεις μοι ἀγαλλίασιν καὶ εὐφροσύνην· ἀγαλλιάσονται ὁστέα
 τεταπεινωμένα.
 Ἀπόστρεψον τὸ πρόσωπόν σου ἀπὸ τῶν ἀμαρτιῶν μου καὶ
 πάσας τὰς ἀνομίας μου ἐξάλειψον.
 Καρδίαν καθαρὰν κτίσον ἐν ἐμοί, ὁ Θεός, καὶ πνεῦμα εὔθες
 ἐγκαίνισον ἐν τοῖς ἐγκάτοις μου.
 Μὴ ἀπορρίψῃς με ἀπὸ τοῦ προσώπου σου, καὶ τὸ Πνεῦμά σου τὸ
 ἄγιον μὴ ἀντανέλῃς ἀπ' ἐμοῦ.
 Ἀπόδος μοι τὴν ἀγαλλίασιν τοῦ σωτηρίου σου, καὶ πνεύματι
 ἥγεμονικῷ στήριξόν με.
 Διδάξω ἀνόμους τὰς ὁδούς σου, καὶ ἀσεβεῖς ἐπὶ σὲ ἐπιστρέψουσι.
 Τῦσαί με ἐξ αἰμάτων, ὁ Θεός, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου·
 ἀγαλλιάσεται ἡ γλῶσσά μου τὴν δικαιοσύνην σου.
 Κύριε, τὰ χείλη μου ἀνοίξεις, καὶ τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν
 αἴνεσίν σου.
 Ὄτι, εἰ ἡθέλησας θυσίαν, ἔδωκα ἀν· δλοκαυτώματα οὐκ
 εὐδοκήσεις.
 Θυσία τῷ Θεῷ πνεῦμα συντετριμμένον· καρδίαν συντετριμμένην
 καὶ τεταπεινωμένην ὁ Θεὸς οὐκ ἐξουδενώσει.
 Ἀγάθυνον, Κύριε, ἐν τῇ εὐδοκίᾳ σου τὴν Σιών, καὶ οἰκοδομηθήτω
 τὰ τείχη Ἱερουσαλήμ.
 Τότε εὐδοκήσεις θυσίαν δικαιοσύνης, ἀναφορὰν καὶ
 δλοκαυτώματα.
 Τότε ἀνοίσουσιν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριόν σου μόσχους.

Ἄχος Δι Θ

Δο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευμα τι
 Ταις τα I ε ρα αρ χρ πρε σβει αις ε λε η μον ε
 ξα λει ψον τα πλη θη των ε μωων εγ κληματων **Δ**

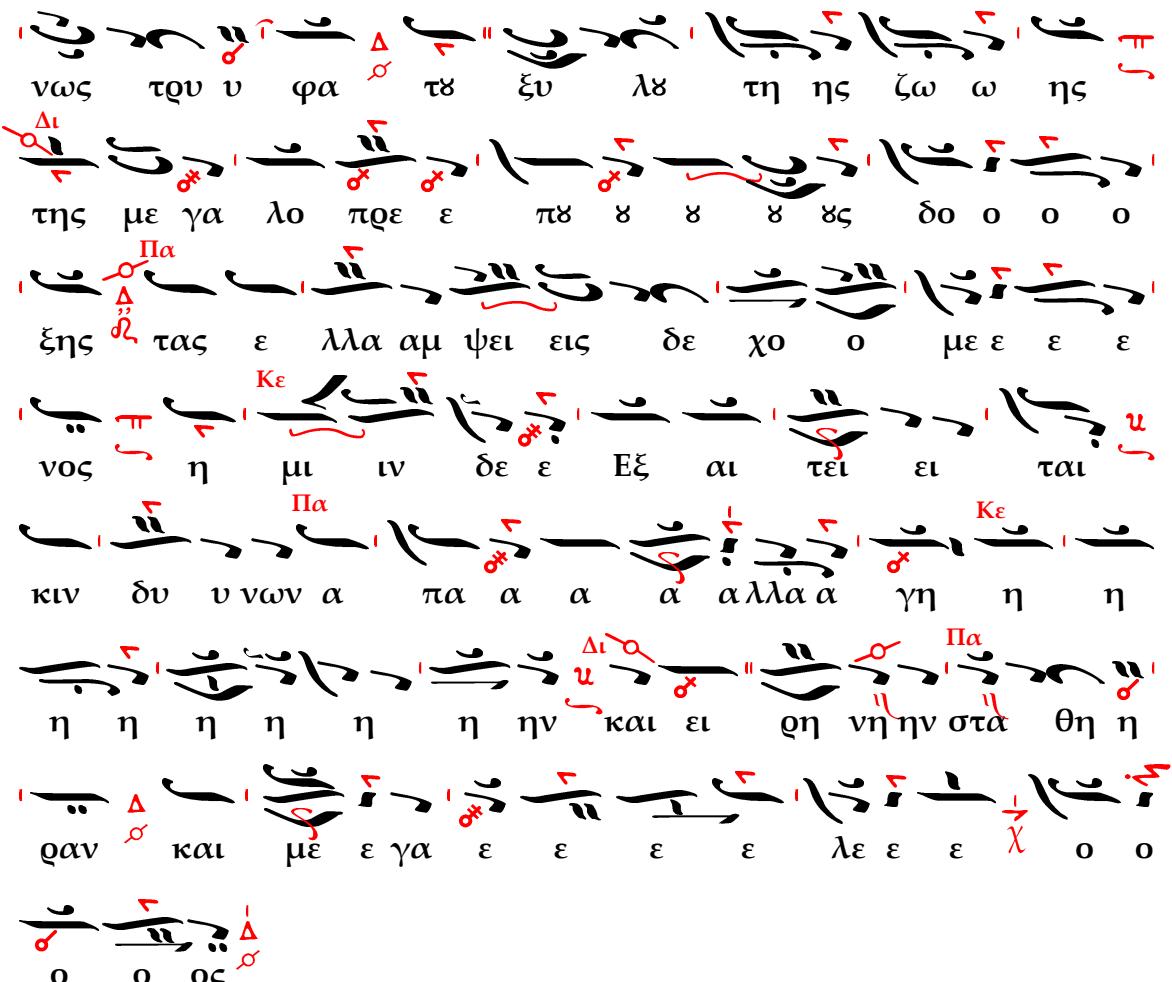
Κ αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι ω
 νων A μην ^Ζ Ταις της Θε o το o κ8 πρε σβει αις ε λε
 η μον ^Δ ε ξα λει ψον τα πλη θη των ε μωων εγ κλη μα
 των ^Δ

Είτα τὸ ἴδιόμελον.
 Μέλος Ἰωάννου Ἀρβανίτη.

ΤΗχος Πα π

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, καὶ κατὰ τὸ
 πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σου ^Δ ε ξα λειψον το α νο o μη

μα α α α μ8 ^Π
 Σ ^{Πα} η με ε ρον o θε o φο ρος Ne κτα ρι
 ος ^Δ το νε ον της Eκ κλη σι ας α γλα α α α
 ii ii ii ii σμα ^Δ πον της α ρε της πε ε ε ρα
 α α να ας δρο o o μον ^Δ της προς 8 ρα α ν8ς πο
 ρει ει αν ε ε ποι η η σα α α α το ^Π και
 εν ται αις των A γι αν λαμ προ τη η η σι i i
 σκηη νω ω ω σας ^Δ α να κε κα λυμ με ε ε

Σῶσον, ὁ Θεός, τὸν λαόν Σου... Κύριε, ἐλέησον (*ιβ'*). Ἔλέει καὶ οἰκτιρμοῖς... Ἀμήν.

* * *

ΟΙ ΚΑΝΟΝΕΣ

‘Ο Κανὼν τῆς Θεοτόκου εἰς στ’
καὶ τοῦ Ἅγιου οἱ δύο εἰς η̄.

Κανὼν τῆς Θεοτόκου, οὗ ἡ ἀκροστιχίς·

Χαρᾶς νοητῆς ἀξίωσόν με Κόρη. Γερασίμου.

‘Ωδὴ α. Ἡχος α. Ο είρμος.

‘Ωδὴν ἐπινίκιον, ἀσωμεν πάντες, Θεῷ τῷ ποιήσαντι, θαυμαστὰ τέρατα, βραχίονι ύψηλῷ, καὶ σώσαντι τὸν Ἰσραὴλ· ὅτι δεδόξασται. (*δίς*)

Τροπάρια.

Στίχ. Υπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Χαρίτων τὴν ἀβυσσον, σαρκὶ τεκοῦσα, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἡμῶν, χάριν μοι δώρησαι, τοῖς χείλεσί μου Ἄγνη, ὅπως ὑμνήσω εὐσεβῶς, τὰ μεγαλεῖά σου.

Στίχ. Υπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ἀνήροτος ἄρουρα, Παρθένε ὕφθης, ἀσπόρως βλαστήσασα, ζωῆς τὸν πρύτανιν, τὸν ἐκ πάλαι φθορᾶς, ζωοποιήσαντα ἡμᾶς· ὅτι

δεδόξασται.

Στίχ. Υπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Τημάτων αἰνίγματα, προφητοφθόγγων, ἐν σοὶ πέρας ἔλαβον,
Παρθένε ἄχραντε· σὺ γὰρ τεκοῦσα Χριστόν, τύπους τοῦ Νόμου
καὶ σκιᾶς, σαφῶς ἐπλήρωσας.

Στίχ. Υπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ανθήσασαν δάβδον σε ὁ Ἡσαΐας, Παρθένε προέγραψεν, ἐν θείῳ
Πνεύματι· σὺ γὰρ Χριστὸν τὸν Θεόν, οἴα περ ἄνθος μυστικόν,
ἀφράστως ἥνθησας.

Κανὼν τοῦ Ἅγιου, οὗ ἡ ἀκροστιχίς·

Νεκταρίω αἰνεσις τῷ θεηγόρῳ. Γερασίμου.

Ἡχος καὶ εἱρμὸς ὁ αὐτός.

Στίχ. Ἀγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Νοός μου τὴν ζόφωσιν, τῶν πρεσβειῶν σου, φωτὶ διασκέδασον,
καὶ λόγον δίδου μοι, ὡς ἀν ὑμνήσω φαιδρῶς, Νεκτάριε
θαυματουργέ, τὴν θείαν μνήμην σου.

Στίχ. Ἀγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἐσχάτοις ἐν ἔτεσιν, ἐξανατείλας, ὡς ἄδυτος, φωτὶ τῶν ἔργων
σου, εὐαγγελίου τὸ φῶς, ἐκφαίνεις Πάτερ θαυμαστῶς, πᾶσι τοῖς
πέρασι.

Στίχ. Ἀγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Κατ' ἵχνος Νεκτάριε, ἀκολουθήσας, ζωῆς καθαρότητι, τοῖς πάλαι
ὅσιε, ἀρχιερεῦσι Χριστοῦ, ἵσος εὐκλείας τῆς αὐτῶν, ὥφθης καὶ
μέτοχος.

Θεοτοκίον.

Στίχ. Υπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Τὴν φύσιν τὴν ἀστεκτον, ἐν τῇ γαστρὶ σου, ἀφλέκτως βαστάσασα,
σαρκὶ γεγέννηκας, δίχα τροπῆς καὶ φυρμοῦ, Χριστὸν τὸν πάντων
ποιητήν, Παρθένε ἄχραντε.

Κανὼν δεύτερος, οὗ ἡ ἀκροστιχίς·

Νέκταρ ζωῆς ἡμῶν Πάτερ δίδως. Γερασίμου.

Ωδὴ α'. Ἡχος δ'. Ἀνοίξω τὸ στόμα μου.

Στίχ. Ἀγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ναμάτων τοῦ Πνεύματος, ἐμφορηθεὶς βίᾳ κρείττονι, τὸ νέκταρ
τῆς χάριτος, ἥδη ἀνέβλυσας, καὶ κατηύφρανας, ἡμῶν τὰς
διανοίας, Νεκτάριε ὅσιε, τοῖς σοῖς χαρίσμασι.

Στίχ. Ἀγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἐόρτιον αἰνεσιν, ἀγαλλομένη προσάδει σοι, καὶ νέαν πανήγυριν,
κροτεῖ σοι Ἀγιε, ἡ ὁρθόδοξος, ἀγία Ἐκκλησία, τῇ σῇ ἀγιότητι,
ἐχθροὺς αἰσχύνουσα.

Δόξα.

Κοσμήσας τὸν βίον σου, ἀπὸ νεότητος ὅσιε, ἥθῶν τῇ σεμνότητι,

τῆς ἀρετῆς ἐραστής, ὥφθης γνήσιος, καὶ τῆς σοφίας μύστης,
ἐνθέω φρονήματι, Πάτερ Νεκτάριε.

Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Τὴν πάντων βασίλισσαν, καὶ ἀειπάρθενον Δέσποιναν, ὑμνῶν
θείοις λόγοις σου, ἐκ ταύτης ἔλαβες, σθένος ἄμαχον, καὶ
πειρασμῶν ἐφόδους, ἐν βίᾳ ὑπέμεινας, ἀνδρείως Ἀγιε.

Τῆς Θεοτόκου. Ὡδὴ γ'.

Ὕχος α'. Ὁ εἱρμός.

Στερεωθήτω ἡ καρδία μου, εἰς τὸ θέλημά σου Χριστὲ ὁ Θεός, ὁ
ὑφ' ὑδάτων οὐρανόν, στερεώσας τὸν δεύτερον, καὶ ἐδράσας ἐν
τοῖς ὕδασι, τὴν γῆν Παντοδύναμε. **(δίς)**

Τροπάρια.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Σκηνὴ τοῦ Λόγου ἡ πολύτιμος, τὸ τῆς θείας δόξης ἀγίασμα, ὁ
οὐρανὸς ὁ λογικός, ἐξ οὗ κόσμῳ ἀνέτειλεν, ὁ ζωῆς ἄδυτος ἥλιος,
ἡ Θεοτόκος ὑμνείσθω μοι.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Νόμους τῆς φύσεως διέλαθες, καὶ τὸν νομοδότην καὶ Κύριον,
δίχα φθιρᾶς τε καὶ φυρμοῦ, Θεοτόκε ἐκύησας, ζωῆς νέας
ἐγκαινίζοντα, τοὺς νόμους ἐν Πνεύματι.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ορος ἐδείχθης ἀλατόμητον, καὶ δασὺ καὶ πῖον ἐν Πνεύματι, ἐξ
οὗ ἐπέφανεν ἡμῖν, ὁ ἀπτόμενος Δέσποινα, τῶν δρέων καὶ
καπνίζονται, ὡς φησὶ Δαυΐδ ὁ δίκαιος.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Η κιβωτὸς τοῦ ὁγιάσματος, τὸ θεοπρεπὲς ἰλαστήριον, τῆς
εὐδοκίας τοῦ Θεοῦ, ὁ εὐώδης παράδεισος, ἀνυμνείσθω θείοις
ἄσμασιν, ἡ Παρθένος καὶ Δέσποινα.

Τοῦ Ἅγιου. Ὡδὴ γ'.

Ὕχος καὶ εἱρμὸς ὁ αὐτός.

Στίχ. Ἀγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Αγάπη θείᾳ ἐκ νεότητος, Πάτερ Ἱερῶς στοιχειούμενος,
ἀκολουθῆσαι τῷ Χριστῷ, ἡρετίσω Νεκτάριε, καὶ ἐκ πάσης
ματαιότητος, ἐμφρόνως ἐμάκρυνας.

Στίχ. Ἀγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Πήσεσι Πάτερ τῶν χειλέων σου, στάζεις γλυκασμὸν τὸν οὐράνιον,
ἐν ταῖς καρδίαις τῶν πιστῶς, δεχομένων τὸν λόγον σου, καὶ
παιδεύεις πρὸς τὰ κρείττονα, πιστῶς τὴν διάνοιαν.

Στίχ. Ἀγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ιεραρχῶν νέον ἀγλάϊσμα, ὥφθης Ἱεράρχα Νεκτάριε, ὁγιωσύνην
ἀληθῆ, ἐνδυσάμενος Ὅσιε, πολιτείας καθαρότητι· διὸ εὐφημοῦμέν
σε.

Θεοτοκίον.

Στίχ. Ύπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ωραϊσμένη ὑπὲρ ἔννοιαν, ταῖς τῆς παρθενίας λαμπρότησι, τίκτεις Θεὸν ὑπερφυῶς, μετὰ σώματος Ἀχραντε, καὶ τῆς Εὕας τὸ κατάκριμα, ἐν τῷ τόκῳ σου ἔλυσας.

Δεύτερος. Ὡδὴ γ'.

Ὕχος δ'. Τοὺς σοὺς ὑμνολόγους.

Στίχ. Ἄγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἄγίων σοφῶς ἰχνηλατήσας, τοὺς τρόπους καὶ πράξεις τὰς ἀγνάς, τὸν νοῦν σου καθηγίασας, ἐν πάσῃ ὁσιότητι, Νεκτάριε μακάριε, καὶ τὴν καρδίαν ἐκάθηρας.

Στίχ. Ἄγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Παντίσματι ὕδατος τοῦ θείου, τὴν βλάβην τῶν δένδρων καὶ φυτῶν, ἀπήλασας Νεκτάριε, καὶ πλοῦτος θείας χάριτος, τοῖς Αἰγινήταις πέφηνας, θαυμαστωθεὶς θείῳ Πνεύματι.

Δόξα.

Ζωὴν τὴν ἡσύχιον ποθήσας, Μονὴν ὡκοδόμησας σεπτήν, ἐν τῇ Αἰγίνῃ Ὁσιε, καὶ τύπος θείων πράξεων, ἐν ταύτῃ ἔχρημάτισας, ταῖς μοναζούσαις Νεκτάριε.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ως Μήτηρ Θεοῦ τοῦ φιλανθρώπου, σπλαγχνίσθητι Κόρη ἐπ' ἐμοί, καὶ ἵασαι τὸν καύσωνα, τὸν τῆς ψυχῆς μου δέομαι, τῇ δρόσῳ τῆς σῆς χάριτος, ἵνα σωθεὶς μεγαλύνω σε.

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἦν ἐκφώνησις.

὾τι σὺ εἴ ὁ Θεὸς ἡμῶν...

* * *

ΜΕΣΩΔΙΑ ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ

Κάθισμα τοῦ Ιεράρχου.

Ὕχος πλ. α'. Τὸν συνάναρχον Λόγον.

Ἀρετῆς διανύσας τὸν δρόμον Ὁσιε, θεοπρεπῶς μετετέθης πρὸς τὴν ἀγήρω ς ς, καὶ ἀγίων κοινωνὸς ὥφθης Νεκτάριε, μεθ' ὅν πρέσβευε ἀεί, τῷ Παντάνακτι Χριστῷ, δοθῆναι πταισμάτων λύσιν, καὶ ψυχικὴν σωτηρίαν, τοῖς ἑορτάζουσι τὴν μνήμην σου.

Δόξα. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τὴν ὑπέρτιμον στάμνον καὶ θεοχώρητον, τὴν ἀειπάρθενον κόρην καὶ Θεοτόκον Ἀγνήν, ἀνυμνήσωμεν πιστοὶ καὶ μεγαλύνωμεν· δτι ἐρδύσατο ἡμᾶς, ἐκ τῆς ἀρχαίας ἀρᾶς, τεκοῦσα ἀπειρογάμως, τὸν ὑπερούσιον Λόγον, πρὸς σωτηρίαν τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἦν ἐκφώνησις.

Σὺ γὰρ εἴ ὁ βασιλεὺς τῆς εἰρήνης...

* * *

ΚΟΝΤΑΚΙΟΝ, ΟΙΚΟΣ, ΣΥΝΑΞΑΡΙΟΝ

Κοντάκιον τοῦ Ἱεράρχου.

Τῷ Χοῖς πλ. δ'. Τῇ ὑπερμάχῳ.

Ορθοδοξίας τὸν ἀστέρα τὸν νεόφωτον
Καὶ Ἐκκλησίας τὸ γεόδυμητον προτείχισμα
Ἀνυμνήσωμεν καρδίας ἐν εὐφροσύνῃ·
Δοξασθεὶς γὰρ ἐνεργείᾳ τῇ τοῦ Πνεύματος
Ἴαμάτων ἀναβλύζει χάριν ἄφθονον
Τοῖς κραυγάζουσι· Χαίροις Πάτερ Νεκτάριε.

Ο Οἶκος.

Ἄνθρωπος οὐρανόφρων, ἀνεδείχθης ἐν κόσμῳ, Νεκτάριε Χριστοῦ
Ἱεράρχα· ζωὴν γὰρ ὁσίαν διελθών, ἀκέραιος ὁσιος καὶ θεόληπτος,
ἐν πᾶσιν ἔχοημάτισας ἐντεῦθεν παρ' ἡμῶν ἀκούεις·
Χαῖρε δι' οὗ οἱ πιστοὶ ὑψοῦνται·
χαῖρε δι' οὗ οἱ ἐχθροὶ θαμβοῦνται.
Χαῖρε τῶν Ὁσίων Πατέρων ἐφάμιλλος·
χαῖρε Ὁρθοδόξων ὁ θεῖος διδάσκαλος.
Χαῖρε Οἶκος ἀγιώτατος ἐνεργείας θεϊκῆς·
χαῖρε βίβλος θεοτύπωτος πολιτείας τῆς καινῆς.
Χαῖρε ὅτι ἀρτίως ἡμιλλήθης Ἅγιοις·
χαῖρε ὅτι ἐμφρόνως ἐχωρίσθης τῆς ὕλης.
Χαῖρε λαμπρὸν τῆς πίστεως τρόπαιον·
χαῖρε σεπτὸν τῆς χάριτος ὅργανον.
Χαῖρε δι' οὗ Ἐκκλησία χορεύει·
χαῖρε δι' οὗ νῆσος Αἴγινα χαίρει·
Χαίροις Πάτερ Νεκτάριε.

Συναξάριον.

Τῇ Θ' τοῦ αὐτοῦ μηνός, μνήμη τοῦ ἐν ἀγίοις Πατρὸς ἡμῶν
Νεκταρίου, μητροπολίτου Πενταπόλεως τῆς ἐν Αἰγύπτῳ, τοῦ
θαυματουργοῦ, τοῦ καὶ κτήτορος τῆς ἐν Αἰγίνῃ ἱερᾶς μονῆς
Ἄγιας Τριάδος τῶν μοναχουσῶν, κοιμηθέντος ὁσίως κατὰ τὸ ἔτος
απόκτηνε (1920).

Στίχ. Νέκταρ τῆς ζωῆς τῆς αἰωνίου πίνων,
Νᾶμα Νεκτάριε, ίάσεων βλύζεις.

Άμφ' ἐνάτη Νεκταρίω ἐκ διεθέων θυμὸς ἥρθη.

Οὗτος ὁ νεοφανῆς καὶ περιφανῆς τῆς Ἐκκλησίας φωστήρος, ἦν ἐκ Σηλυβρίας
τῆς Θράκης. Ἐγεννήθη τῇ αὐτοῦ οκτωβρίου μηνὸς σωτηρίου ἔτους ,αωμός' ἐκ
γονέων εὐσεβῶν, Δήμου καὶ Βασιλικῆς καλούμενων, τούπικλην Κεφαλᾶ,
Ἀναστάσιος ἐν τῷ θείῳ Βαπτίσματι κληθείς. Ἐκ νεαρᾶς ἡλικίας προετύπου
οὗτος ἐμελλε γενέσθαι. Θείῳ γὰρ φόβῳ ἐστοιχειοῦτο, καὶ ἥθεσι σεμνοῖς καὶ
προτερήμασι θεοφιλέσι κατεκοσμεῖτο, ἔρωτι δὲ τῆς τε θύραθεν καὶ τῆς ἐσω
παιδείας κάτοχος γενόμενος, τὰς πρώτας ἀρχὰς τῆς ἐγκυκλίου γνώσεως
ἐπορίσατο ἐν τῇ οἰκείᾳ πατρίδι. Παραγενόμενος δὲ ἐν τῇ βασιλίδι τῶν
πόλεων, ἐν ᾧ ὑπομίσθιος ἐπί τινι καιρῷ διαγαγών, νύκτωρ καὶ μεθ' ἡμέραν

έμελέτα ἐν ταῖς τῶν ἀγίων Πατέρων θεοσόφοις δέλτοις, δι' ᾧ ἐλαμπρύνετο κατὰ τὸν ἔσω ἄνθρωπον, κατευθύνων τὰ κατ' αὐτὸν ἀμέμπτως τῷ θείῳ θελήματι. Ἐκ τούτων δὲ συλλέξας ὡς μέλισσα μελουργὸς τὰ καιρια, ἐν οἷς ἡ ὄνησις καὶ ἡ ὡφέλεια ἐμφανεστέρα, κατήρτισεν ἵδιον τεῦχος, ὅπερ προσφόρως κέκληκε «Λογίων θησαύρισμα». Ἔνθεν ἀποδημίᾳ χρησάμενος, ἦλθεν εἰς Χίον, τὸ εἰκοστὸν τῆς ἡλικίας ἔτος ἀγών, καὶ ἐν τινι χωρίῳ ταύτης, οὗ τὸ ὄνομα Λίθειον, τὴν τοῦ παιδονόμου καὶ παιδαγωγοῦ ἐπωμίσθη ὑπουργίαν, καὶ ἦν διδάσκων τὴν ὥδε νεολαίαν ἐν ἀγάπῃ καὶ ζήλῳ καὶ εὔσεβείᾳ, τὰ καλὰ καὶ ὡφέλιμα καὶ σωτηρίας ἔχομενα. Ποθῶν δὲ ἐνθέω ρίοπῇ τὴν τῶν μοναχῶν ὁσίαν καὶ ἀγγελικὴν διαγωγήν, προσῆλθεν ἔμπλεως θείου ἔρωτος τῇ ἐν τῇ νήσῳ ταύτῃ Νέᾳ Μονῇ καλουμένῃ, ἐνθα περιεβλήθη τῆς ἐν Χριστῷ φιλοσοφίας τὸν τρίβωνα, γενόμενος μοναχός, τῇ ζ' Ιανουαρίου μηνός, ἐν ἔτει ἀωος, μετονομασθεὶς Λάζαρος· καὶ ὡφθη ἐν τῇ ὁσίᾳ ἀδελφότητι τῆς ὥρθείσης Μονῆς, τύπος πάσης ἀσκητικῆς πράξεως καὶ ἐναρέτου ἰδέας, καὶ ἀγαπητός, καὶ ἐράσμιος πᾶσιν, ὡς τὰ ἄνω φρονῶν καὶ ζητῶν. Ἔνθεν ἐνὸς παρεληλυθότος ἐνιαυτοῦ ἀπὸ τῆς τοῦ ἀγίου σχήματος περιβολῆς, ἔχειροτονήθη Διάκονος, ἐν ἔτει ἀωος, χερσὶν ἴεραις τοῦ τότε ἐν Χίῳ ἀρχιερατεύοντος Μητροπολίτου Γρηγορίου, παρ' οὗ καὶ τὴν κλῆσιν Νεκτάριος ἐδέξατο.

Ἐπιποθῶν σφόδρα κάτοχος γενέσθαι πολλῷ πλείονος παιδείας, ὡς ἀν γένηται ἀρτίως κατηρτισμένος ἐν πᾶσι, καὶ διακονήσῃ ἀξίως τῷ Κυρίῳ, ἐν τῷ Εὐαγγελίῳ τῆς χάριτος, προτροπῇ καὶ χορηγίᾳ εὔσεβοῦς τινός, οὗ ἡ κλῆσις Ἰωάννης Χωρέμης, ἐλθὼν ἐν Ἀθήναις, ἤγαγεν εἰς πέρας τὸ πλήρωμα τῆς ἐν γυμνασίῳ καλουμένω παιδευμάτων, καὶ εἴτα ἐξ Ἀλεξάνδρου πόλεως τῆς ἐν Αἴγυπτῳ, ἐν ᾧ ἦδη παρεγένετο, εύνοιά καὶ ὀδηγία τοῦ τότε Πατριάρχου αὐτῆς Σωφρονίου, ἐπανῆκεν ἐν τῷ τῆς Παλλάδος ἄστει, καὶ ἐνθους μύστης τῆς θεολογικῆς ἐπιστήμης ὡφθη, φοιτήσας τῇ θεολογικῇ Σχολῇ τοῦ ἐνταυθοῦ Πανεπιστημίου. Καὶ ἦδη ἔμπλεως δαψιλοῦς γνώσεως καὶ σοφίας, ὡς ἄριστος μύστης τῆς ἴερᾶς θεολογίας, ἐπανῆλθε τῇ τοῦ Ἀλεξάνδρου πόλει τῇ αγ' μηνὸς Μαρτίου ἐν ἔτει ἀωπές, ἐνθα κεχειροτόνηται πρεσβύτερος, τῇ δὲ ιε' τοῦ μηνὸς Ιανουαρίου τοῦ σωτηρίου ἔτους ἀωπή τάνωθεν ἐπιπνοίᾳ καὶ χάριτι, ὁσίαις χερσὶ καὶ τελετῇ ἀγίᾳ, ἐγένετο ἀρχιερεύς, προχειρισθεὶς Μητροπολίτης τῆς πάλαι ποτὲ διαλαμψάσης κατ' Αἴγυπτον Μητροπόλεως Πενταπόλεως καὶ ἔλαμψεν οīα λύχνος φαεινὸς ἐπὶ τῆς ἴερᾶς λυχνίας, κατὰ τὴν τοῦ Σωτῆρος ὥστιν, διαχέων πανταχοῦ τὸ φῶς τῶν Εὐαγγελικῶν ἀρετῶν, καὶ τῆς θύραθεν καὶ θείας σοφίας, ἐν ἔργῳ καὶ λόγῳ καὶ ἀναστροφῇ καὶ παντοδαπέσι χάρισι διαπρέπων, ἐν τῇ κατ' Αἴγυπτον ἀγίᾳ τοῦ Θεοῦ Ἐκκλησίᾳ.

Άλλ' ἐπηρείᾳ τοῦ τοῖς καλοῖς φθονοῦντος, καὶ τοῖς δικαίοις ἐπιβουλεύοντος ἐχθροῦ, καὶ ἀδίκῳ βουλῇ, ὁ πλήρος ἀγάπης καὶ ἀνεξικακίας καὶ πραότητος οὐρανόφρων οὗτος Πατήρ, ἐμάκρυνε, φυγῇ χρησάμενος, τῆς Ἀλεξάνδρου πόλεως, καὶ ἐπανελθὼν τῇ Ἑλλάδι, πρῶτον μέν, ἐν πολλῇ ταπεινώσει καὶ ἀκτημοσύνῃ καὶ Ἀποστολικῷ ζήλῳ, ὡς ἴεροκῆρυξ τοῦ Εὐαγγελίου τῆς χάριτος, εἴτα δὲ ὡς θεόσοφος ὑφηγήτωρ τοῦ ἴερου τῆς Ἐκκλησίας παιδευτηρίου, οὗ ἡ κλῆσις Ριζάρειος Σχολή, ἀνεδείχθη ἐν πᾶσι μέγας, ἐν θεοκλήτῳ ζωῇ καὶ τρόπῳ καλλυνόμενος, ὡς μιμητής τῶν πάλαι ἀγίων Πατέρων, καὶ ἀληθής θεράπων Κυρίου, καὶ ἐκλεκτὸν σκεῦος τοῦ Παναγίου Πνεύματος, καὶ πλείστους καρποὺς προσήγαγε τῇ ἀγίᾳ Ἐκκλησίᾳ, ὡς κατάκαρπος φοῖνιξ, κατὰ τὸν θεῖον φάναι Δαβίδ, πεφυτευμένος ἐν τοῖς

ύδασι τῶν θείων ἀρετῶν.

Τούντεῦθεν, ἀγάπη θείᾳ ὅλως πτερούμενος, ἔτι δὲ τὸν ἡσύχιον βίον, ἐφέσει πολλῇ ἐπιζητῶν, ἐπανέστηκε πάντων τῶν ἐν κόσμῳ, εὔρων δὲ ἐν τῇ νήσῳ τῇ καλουμένῃ Αἰγίνῃ, ἐν καταλλήλῳ ἐκεῖσε τόπῳ παλαιόν τι Μονύδριον, ἀνωκοδόμησεν αὐτὸν ἐκ βάθρων, τῇ τῆς Ἀγίας καὶ Ὄμοουσίου Τριάδος καθιερώσας χάριτι, καὶ τελείαν ἀναδείξας γυναικῶν Μονήν, κόποις καὶ καμάτοις καὶ ἰδρῶσι πολλοῖς, ἔνθα πλεῖσται σεμναὶ παρθένοι καὶ εὐλαβεῖς γυναικες, ἀποταξάμεναι τῶν ἐν κόσμῳ, προσῆλθον καὶ ἐγένοντο μοναχαί, παιδοτριβούμεναι καὶ καθοδηγούμεναι ταῖς Ἱεραῖς αὐτοῦ χερσὶ καὶ πατρικαῖς ὑποθήκαις, εἰς τὴν κατὰ Χριστὸν ζωὴν καὶ θείαν φιλοσοφίαν. Ὁ δὲ θεῖος Νεκτάριος, ἀνεδείχθη ἀληθῶς ἄγγελος ἐν σώματι· συνεχέσι γὰρ προσευχαῖς καὶ συντόνοις Ἱεραῖς μελέταις ἐσχόλαζε· καὶ ἐκάθηρε καὶ καθήγνισε τελείως ἑαυτὸν ἀπὸ παντὸς μολυσμοῦ σαρκὸς καὶ πνεύματος καὶ πάσης ὑλικῆς κατὰ νοῦν ἐμφάσεως, γενόμενος ταμεῖον τῶν δωρεῶν καὶ χαρισμάτων τοῦ Παρακλήτου, καὶ πλήρης θείων ἐλλάμψεων· καὶ ἦν τοῖς πᾶσιν ὑπὲρ ἄγαν ποθητὸς καὶ αἰδέσιμος, ἐλκων πρὸς ἑαυτὸν πάντας ὡς μαγνήτης τὸν σίδηρον.

Οὕτω διήγαγε τὴν μακαρίαν ζωὴν ὁ θεῖος οὗτος Πατήρ, ἀναζωγραφήσας ἐν ἑαυτῷ τῶν πάλαι Ἅγιων τὰς ἀρετὰς καὶ χάριτας, ἐν τοῖς δεινοῖς καὶ χαλεποῖς τούτοις καιροῖς. Ἀσθενήσας δὲ μικρόν, ἐκοιμήθη ἐν Κυρίῳ τῇ θ' Νοεμβρίου μηνός, ἐν ἔτει ,αργκ', ἐν τῷ ἐν Ἀθήναις νοσηλευτηρίῳ, φέροντι τὴν κλῆσιν «Ἀρεταίειον», τὸ δὲ Ἱερὸν αὐτοῦ σκῆνος μετηνέγκθη ἐν Αἰγίνῃ καὶ ἐτάφη ἐν τῇ Ἱερᾷ αὐτοῦ Μονῇ. Ὁ θεῖος Νεκτάριος, πρὸς τοῖς ἄλλοις ἐκ Θεοῦ χαρίσμασιν, εἴληφε καὶ τὸ δαφιλῶς θαυματουργεῖν ἐν εὐκαιρίαις καὶ θλίψει τοῖς προσερχομένοις αὐτῷ. Πάμπολλα δὲ εἰσὶ τὰ θαύματα, ἀτινα ἐνήργησε καὶ ἐνεργεῖ τοῖς ἐγγὺς καὶ τοῖς μακράν, ἀσθενοῦντας θεραπεύων, δαίμονας διώκων, τοὺς ἐν κινδύνοις διασώζων, πολλοῖς δὲ καὶ φαινόμενος ὅψεσιν ἀγίαις, καὶ πᾶσι παρέχων τὰ πρὸς σωτηρίαν αἰτήματα, ὡς ἡ δέλτος τῆς κατ' αὐτὸν ὁσίας ζωῆς διεξοδικῶς ἴστορει.

Τῷ σωτηρίῳ ἔτει ,αργνγ' τῇ β' τοῦ μηνὸς Σεπτεμβρίου, ἐγένετο ἡ ἀνακομιδὴ τῶν Ἱερῶν αὐτοῦ λειψάνων, ὃν ἡ ἄρδητος καὶ οὐράνιος εὐώδία, ὑπὲρ πάντα τὰ ἀρώματα κατὰ τὴν θείαν ὥστιν, ἐξιστᾶ καὶ εὐφραίνει καὶ ἀγιάζει τοὺς εὐλαβῶς προσιόντας τῇ εὐαγεῖ αὐτοῦ Μονῇ. Πλεῖστα δὲ συντεταχώς, τῇ ἄνωθεν ἐπινεύσει, συγγράμματα καταλέλοιπε αὐτὰ τῇ τοῦ Θεοῦ Ἐκκλησίᾳ, ὡς πλοῦτον οὐράνιον καὶ πυξία θεόγραφα, μυσταγωγοῦντα ἡμᾶς βίου λαμπρότητα, πίστεως ἀκρίβειαν, ἡθῶν καθαρότητα, καὶ εἴ τι καλὸν καὶ ὡφέλιμον, πρὸς σωτηρίαν αἰώνιον.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῶν ἀγίων μαρτύρων Ὀνησιφόρου καὶ Πορφυρίου. (~†284-305)

Στίχ. Ἱπποῖς πρὸς Θεὸν Ὀνησιφόρε τρέχων
ἔχεις συνιππεύοντα καὶ τὸν οἰκέτην.

Νύσσης οὐρανίης ἐπέβητ' ἐνάτῃ ὡς Ἀθληταί.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῖς ὁσίας μητρὸς ἡμῶν Ματρώνης. (†492)

Στίχ. Ζωῆς μελλούσης ἀξιοῦται Ματρῶνα,

Ως ἐν βίῳ ζήσασα ταύτης ἀξίως.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῆς ὁσίας Θεοκτίστης τῆς Λεσβίας, ἐν Πάρῳ ἀσκησάσης. (†881)

Στίχ. Λέσβου τὸ θρέμμα, παρθένος Θεοκτίστη,

Κτίστη Θεῷ πρόσεισι νύμφη παγκάλη.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῶν ἀγίων γυναικῶν, Εύστολίας (†610) καὶ Σωπάτρας (†625).

Στίχ. Ὁλη καλὴ σὺ πρὸς Θεὸν χωρεῖς Λόγου,
Στολαῖς σταλεῖσα ψυχικαῖς Εύστολία.

Σωπάτρα Πατρὸς Πνεύματός τε καὶ Λόγου,
Θρόνῳ παρέστη, δοῦσα γῇ τὸ σαρκίον.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἀγίου μάρτυρος Ἀντωνίου. (ε' αἱ.)

Στίχ. Ἀντώνιον κτείνουσι τὸν θεῖον ξύλοις,
Οἱ τὸ ξύλον τιμῶντες ὡς θεὸν πλάνοι.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, οἱ ἄγιοι Χριστοφόρος καὶ Μαῦρα ξίφει τελειοῦνται.

Στίχ. Πλάνην ἀμαυροῦ Μαῦρα καρθεῖσα ξίφει.

Χριστοῦ δὲ τμηθεὶς φῶς ὁρᾷ Χριστοφόρος.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, οἱ ἄγιοι Ναρσῆς καὶ Ἀρτέμων ξίφει τελειοῦνται.

Στίχ. Ναρσῆς σὺν Ἀρτέμονι ἐκκοπεὶς ξίφει,
Σὺν Ἀρτέμονι λαμβάνει καὶ τὰ στέφη.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ ὁσιος Ἰωάννης ὁ Κολοβὸς ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται. (†407)

Στίχ. Ἰωάννην ἔκρυψε γῆς βραχὺς τόπος,
Ὄσ, καὶ βραχὺς τὸ σῶμα, τὴν πρᾶξιν μέγας.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ ὁσιος Ἐλλάδιος ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Στίχ. Εἰ καὶ μετέστης, Ἐλλάδιε, τοῦ βίου,
Πίναξ ἔμεινας ἀρετῶν τοῖς ἐν βίῳ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ ὁσιος πατὴρ ἡμῶν Συμεὼν ὁ Μεταφραστὴς ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται. (†987)

Στίχ. Ἐκκλησία σοι Συμεών, ὅφλει χάριν,
Ὕπερο μεταφράσεως Ἅγιων βίων.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, οἱ ὁσιοι πατέρες ἡμῶν Εύθύμιος (†991) καὶ Νεόφυτος (†1118), οἱ κτήτορες τῆς σεβασμίας μονῆς τοῦ Δοχειαρίου, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦνται.

Στίχ. Εύθύμιον συνάμα τῷ Νεοφύτῳ,
Τιμῶ, κτίσαντας τὴν Μονὴν Ἀρχαγγέλων.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ἀνάμνησιν ποιούμεθα τοῦ φρικτοῦ θαύματος τῆς ὑπεραγίας Θεοτόκου τῆς Γοργοϋπηκόου τοῦ γενομένου ἐν τῇ ἐν Ἱθῷ μονῇ τοῦ Δοχειαρίου, ὅτε ἡ σεβασμία εἰκὼν αὐτῆς ὀναφωνήσασα ἐπιτιμητικῶς, ἐπάταξεν ὀροφασίᾳ τὸν ἀμελῆ τραπεζοκόμον Νεῖλον, τὸν διὰ φωτιστικῶν δαδῶν εἰκῇ διερχόμενον καὶ διὰ τῆς αἰθάλης ἀμαυροῦντα δεινῶς τὴν καθαρωτάτην αὐτῆς μορφήν.

Στίχ. Γοργῶς ἀκούεις πιστῶν, Ἅγνη, αἰτήσεις·
Γοργῶς αὐτοῖς ἐπιβραβεύεις δωρεάς.
Γοργοϋπήκοος φθέγξατο Εἰκών ἀμφὶ ἐνάτην.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Ὁνησιφόρου, τῆς

Λαύρας τῶν Σπηλαίων τοῦ Κιέβου. (†1148)

Στίχ. Ὁνησις μόνη ἦν τῷ Ὁνησιφόρῳ,

Ὄπίσω τρέχειν τοῦ γλυκέος Κυρίου.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἀγίου Ἀγριππίνου (Agrippinus), ἐπισκόπου Νεαπόλεως τῆς Ἰταλίας. (β' ἥ γ' αἱ.)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἀγίου Ούρσινου (Ursinus), ἐπισκόπου Ἀβαρικοῦ (Avaricum, Bourges) ἐν Γαλλίᾳ. (γ' αἱ.)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἀγίου Βενινίου (Benignus, Benen), ἐπισκόπου Ἀρμάγης (Armagh) ἐν Ἰρλανδίᾳ. (†468)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ὁσίου Πάβωνος (Pabo), κτίτορος τῆς μονῆς αληθείσης ὑστερον Λλάνβαβο (Llanbabo), ἐν Ἀγγλεσέῃ (Anglesey) τῆς Ούναλίας. (~†510)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἀγίου Βιτόνου (Vitonus, Vanne, Vaune), ἐπισκόπου Βεροδόνου (Verodunum, Verdun) ἐν Γαλλίᾳ. (~†525)

Ταῖς αὐτῶν πρεσβείαις, ὁ Θεός, ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ

Τῆς Θεοτόκου (πρὸ τῶν Εἰσοδίων).

Ἄπὸ τῆς 8ης μέχρι τῆς 20ης Νοεμβρίου φάλλονται
αἱ Καταβασίαι τῆς Θεοτόκου μετὰ παραλλαγῶν.

Ἅχος Λ Μ Βου ξ

ῳδὴ α'

A B8 νοι ξω το στο μα μ8 και πλη ρω θη σε ται
Πνευ μα τος και λο γον ε ρεν ξο μαι τη βα σι λι
δι μη τρι και ο φθη σο μαι φαι δρως πα νη γν οι ζων ι
και α σω γη θο με νος ταυ της την ει σο δον και

ῳδὴ γ'

T B8 ους σου ους ν μνο λο γ8ς Θε ο το ο κε
η ζω σα και αφ θο νος πη γη θι α σον συ γκρο τη

σαν τας πνευ μα τι κον στε ρε ω ω σον πα καν τη σε
 πτη ει σο δω σθ στε φα νων δο ξης α ξι ω σον
ῳδὴ δ'

B8
 Τ ην α νε ξι χνι α σον θει αν βθ λην της
 εκ της Παρ θε ε νθ σαρ κω σε ως σθ τθ ν ψι
 στθ ο ο προ φη της Αβ βα κρμ κα τα νο ων ε
B8
 κραυγα α ζε δο ξα τη δυ να μει σθ Κυ ρι ε
ῳδὴ ε'

B8
 Ε ξε στη τα συμ πα ντα εν τη σε πτη ει
 σο δω σθ συ ν γα αρ α πει ρο γα με Παρ θε ε
 νε ε κεν δον ει ση ηλ θες εν τω να ω ω τθ
B8
 Θε ε ως περ κα θα ρω τα τος να ος πα σι
 τοι οις ν μνθ σι σε σω τη ρι ι αν βρα βευ θ

ῳδὴ σ'
 σα

ῳδὴ σ'
Πα
 Τ ην θει αν ταυ την και παν τι μον πα τε λαν τες ε ορ
 την οι θε ο φρονες πα της Θε ο ο μη τορος πα δευ τε τας

χειρας κρο τη σω μεν ^Δ_δ τον εξ αυ της τε χθε εν
 τα Θε ον δο ξα ζοντες ^χ

ῳδὴ ζ'

^{B8}
 Ο νκ ε λα α τρε ευ σαν ^π_q τη κτι σει οι οι θε ο
 φρονεις ^χ πα ρα τον κτι σα αν τα ^χ αλ λα πν ρο ος
 α πει λην ^χ αν δρει ως πα τη σαν τες ^Δ_δ χαι ρον τες ε ψαλ
^{Πα}
 λον ^χ γ περ ν μνηη τε ^q ο των πα τε ρων ^{B8} Κν ρι
 ος ^Δ_δ και Θε ος ευ λο γη το ος ει ^χ
 ϋδὴ η'

Αἰνοῦμεν, εὐλογοῦμεν, προσκυνοῦμεν τὸν Κύριον, ὑμνοῦντες καὶ
ὑπερυψοῦντες αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

^{B8}
 Π αι αι δας ευ α γεις εν τη κα μι ι νω
^Δ_δ ο το ο κος της Θε ο το κ8 δι ε σω σα το ^Δ_δ
^{Πα}
 το τε με εν τυ π8 με νος ^χ νυν δε ε νερ γ8 με ε
^M
 νος ^π_q την οι κ8 με νην α πα σαν ^Δ_δ α γει ρει
^{Δι}
^{Πα}
 ψα αλ λ8 σαν ^Δ_δ τον Κν ρι ο ον ν ν μνει τε τα
^{B8}
 ερ γα ^q και ν πε ρυ ψου ου τε ^Δ_δ εις παν τας τ8ς αι
 ω ω να α α α ας ^χ

Η ΩΔΗ ΤΗΣ ΘΕΟΤΟΚΟΥ

1 Χ ^{B8} Με γα λυ νει η ψυ χη μ8 τον Κυ ρι ον ^β
και

η γαλ λι α σε το πνευ μα μ8 ε πι τω Θε
^χ ^Δ

ω ω τω ω σω τη ρι μ8 ^β

T ^{B8} ην τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και εν δο
ξο

τε ραν α συγ κρι τως των Σε ρα φειμ ^β την α δι
^χ

α φθο ο ρως Θε ον Λο γον τε κου σαν την ον τως Θε
^χ

ο το κου σε ε με γα λυ νομεν ^β

2 Χ ^{B8} Ο τι ε πε βλε ψεν ε πι την τα πει νω
σιν της δ8 λησαν τ8 ^β δ8 γαρ α πο τ8 νυν μα

κα ρι 8 σι με πα σαιαι γε νε αι
^χ ^β

T ^{B8} ην τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και εν δο
ξο

τε ραν α συγ κρι τως των Σε ρα φειμ ^β την α δι
^χ

α φθο ο ρως Θε ον Λο γον τε κου σαν την ον τως Θε
^χ

ο το κου σε ε με γα λυ νομεν ^β

3 Χ ^{B8} Ο τι ε ποι η σε μοι με γα λει α ο

δυ να τος και α γι ον το ο νο μα αν τα και
το ε λε ος αν τα εις γε νε αν και γε νε
αν τοις φο βθ με νοις αν τον

Tην τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και εν δο
ξο τε ραν α συγ κρι τως των Σε ρα φειμ την α δι
α φθο ο ρως Θε ον Λο γον τε κου σαν την ον τως Θε
ο το κον σε ε με γα λν νομεν

Eποι η σε κρα τος εν βρα χι ο νι αν τα
δι ε σκορ πι σεν υ πε ρη φα νθς δι α νοι
α καρ δι ας αν των

Tην τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και εν δο
ξο τε ραν α συγ κρι τως των Σε ρα φειμ την α δι
α φθο ο ρως Θε ον Λο γον τε κου σαν την ον τως Θε
ο το κον σε ε με γα λν νομεν

Kα θει λε δυ να στας α πο θρονων και ν ν

ψω σε ^Δ_{δλ} τα πει ν⁸ 8ς ^ε πει νων τας ε νε πλησεν α γα
 θω ων ^Ζ_χ και πλ⁸ τ⁸ ών τας ε ξα πε στει λε κε
 ν⁸ 8ς ^ε
T^M ^{B8} ην τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ ^Δ_{δλ} και εν δο
 ξο τε ραν α συγ κρι τως των Σε ρα φειμ ^Δ_{δλ} την α δι α
 φθιρως Θε ον Λο γον τε κου ου ου σαν ^χ την ον τως
 Θε ο το κου σε ε με γα λν νομεν ^ε

 6 ^χ ^{B8} **A**_v τε λα βε το Ισ ρα ηλ παι δος αν τ⁸
 μνη σθη ναι ε λε 8ς ^ε κα θως ε λα λη σε προς
 τ⁸ πα τε ρας η μων ^χ τω Α βρα αμ ^Δ_{δλ} και τω σπερ
 μα τι αν τ⁸ ε ως αι ω νος ^ε
T^M ^{B8} ην τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ ^Δ_{δλ} και εν δο
 ξο τε ραν α συγ κρι τως των Σε ρα φειμ ^Δ_{δλ} την α δι α
 φθιρως Θε ον Λο γον τε κου ου ου σαν ^χ την ον τως
 Θε ο το κου σε ε με γα λν νομεν ^ε

ῳδὴ θ'

A πας γη γε νης σκιρ τα τω τω πνευ μα τι λα
μπα α δ8 χ8 με νος πα νη γν ρι ζε τω ω δε 9 α
ν λων νο ο ων φυ σις γε ραι ρ8 σα τα ι ε ρα
ει σο δι α Δ της Θε ο μη η το ο ρος Δ και
βο α α α α τω Δ χαι ροις πα αμ μα κα ρι 9 ε
Θε ο το κε α γνη α ει παρ θε νε ε ε ε ε 9 ε

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἦν ἐκφώνησις.

Οτι σὲ αἰνοῦσι πᾶσαι αἱ δυνάμεις...

* * *

ΤΑ ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ

Τοῦ Ιεράρχου.

Ο οὐρανὸν τοῖς ἀστροῖς. Ἡχος Γα Ζ

H Εκ κλη σι α A γα α λλ8 9 και α δε
α σμα τα και να Δ τον σον Υι ον εν φη μ8 σα 9
και ι ε ρο ον νυμ φα γω γον Δ Νε κτα ρι ον τον αρ
τι ι ως 9 η γι α σμε νο ον φα νε ντα Δ
Ομοιον.

(H) ε ο πρε πως βι ω ω σας 9 ε με γα λιν
θης θαυ μα στως Δ Νε κτα ρι ε I ε ραρ χα 9 πα

οα τ⁸ πα αντων Ποι η τ⁸ πη γη θαυ μα των
 γαρ ω ω φθη⁹ η των λει ψα νω ων σ⁸ θη κη⁹
 Θεοτοκίον.

H ε ο χα ρι τω τε Κο ο ρη⁹ ι κε τε εν
 δι α παν τος⁹ τον σον Υι ον και Δε σπο την⁹ και
 πο λυ ενσπλαγ χνον Θε ον⁹ ρυ ε σθαι πα ση ης α
 να αγ κης⁹ τ⁸ εν σε βεις Θε ε ο το κε⁹
 * * *

AINOI

Ἔχος⁷ Παρ

P α σα πνο η αι νε σα α τω το ον Ku ν ν
 ρι ι ι ι ον⁹ αι νει τε τον Ku ρι ον εκ τω ω
 αν ον ρα α νων αι νει τε α αν το ο ον εν τοι οις
 ν ψι ι ι ι στοις⁹ Σοι πρε ε ε πει ν ν μνος
 τω ω ω ω Θε ε ε ε ω⁹

A ι νει τε αν το ον πα α αν τες οι A αγ γε ε
 λοι οι οι α α αν του⁹ αι νει ει ει τε α αν τον
 πα σαι αι δν να α α μεις α αν του ου⁹ Σοι πρε ε ε

 πει ν ν μνος τω ω ω ω Θε ε ε ε ε ω

Ίστωμεν Στίχους δ', καὶ φάλλοιμεν τὰ ἔξῆς Στιχηρὰ προσόμοια.

Ὕχος α'. Τῶν οὐρανίων ταγμάτων.

Στίχ. α'. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐπὶ ταῖς δυναστείαις αὐτοῦ· αἰνεῖτε αὐτὸν κατὰ τὸ πλῆθος τῆς μεγαλωσύνης αὐτοῦ.

Ἄσματικῶς συνελθόντες πανηγυρίσωμεν, τὴν μνήμην τὴν ἀγίαν, Νεκταρίου τοῦ θείου, τοῦ ἄρτι δοξασθέντος παρὰ Χριστοῦ, τῇ τοῦ βίου λαμπρότητι, τῶν ἰαμάτων ταῖς χάρισι θαυμαστῶς, εὔσεβῶν εἰς περιποίησιν.

Στίχ. β'. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν ἥχῳ σάλπιγγος· αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν φαλτηρίῳ καὶ κιθάρᾳ.

Ὕ τῶν λειψάνων σου θήκη Πάτερ Νεκτάριε, ώς ἄλλη καθορᾶται, Σιλωάμ κολυμβήθρα· νοσήματα γὰρ παύει τὰ χαλεπά, καὶ ὑγείαν καὶ λύτρωσιν, τοῖς πρὸς αὐτὴν προσιοῦσι νέμει ἀεί, ἐνεργείᾳ τῇ τοῦ Πνεύματος.

Στίχ. γ'. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τυμπάνῳ καὶ χορῷ· αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν χορδαῖς καὶ ὀργάνῳ.

Τίς ἐπαξίως ὑμνήσει τὰς δυναστείας σου, ὡς Ζωοδότα Σωτερ; ὅτι δέδωκας ἥδη, στύλον καὶ ἐδραίωμα ἀρόραγές, τῇ σεπτῇ Ἐκκλησίᾳ σου, τὸν θεηγόρον Νεκτάριον ἀληθῶς, τὸν ὁσίως σοι λατρεύσαντα.

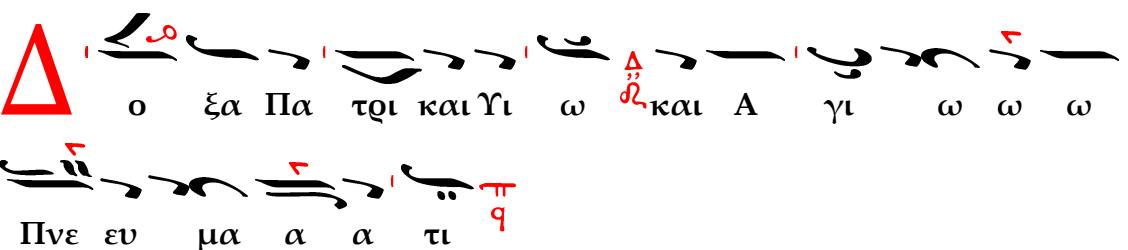
Στίχ. δ'. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις εὐήχοις· αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις ἀλαλαγμοῦ. Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύριον.

Ὕπερ ὁσμὴν ἀγροῦ πλήρους, κατὰ τὴν θείαν φωνὴν, ἡ εὐωδία πέλει, τῶν σεπτῶν σου λειψάνων, Νεκτάριε τρισμάκαρ τῶν εὔσεβῶν, τὰς αἰσθήσεις εὐφραίνουσα· ὅθεν ἡ Αἴγινα βλέπουσα τὴν ἐν σοί, θείαν χάριν μακαρίζει σε.

Δόξα.

Μέλος Ἰωάννου Ἀρβανίτη.

Ὕχος πρὸς Παφ

 Δ ο ξα Πα τροι και γι ω μ και Α γι ω ω ω

 Πνε εν μα α α τι

Ο ^{Πα} σι ε ε ^{Πα} α τεο ^π με
 λε ε την θει ⁸ νο ^o ο ο μ⁸ ^{κε} το ον βι
 ον ποι ⁸ ⁸ ⁸ με ε ε ε νος ^υ ^π των πα λαι
 α α γι ¹ αν ^{Δι} την ζω ην ε χα ^υ ^π οα α κτη η
 η η δι ¹ ι ι ι σας ⁹ το γαρ φρο νη ^υ ^π η μα της
 σα αρ κος ^υ ν πο τα α ξας τω πνευ μα α τι ^υ ^π χρη
 στο ο ο τη τα ε ποι οι οι η η η η σας
 και ο σι ο τη τα ημ φι ¹ α α σω ^{Δι} ως I ε
 φαρ χης θε ε ο σο φος ^{Δι} και της α φε τη
 ης α α λη θης ερ γα α α α της ^υ ^π ο ο
 ο ο θεν λα αμ πρω ω ως ^υ πα φα Θε ⁸ ⁸ ⁸
 ε ε δο ξα α α α σθης ^υ ^π και ι α μα α
 α α τω ων κρη η η νη ^υ ^π η των λει ψα νων σ8
 σο φος ε ε δει ει χθη ^{Δι} τη τ⁸ Πα φα κλη η
 τ⁸ ε πι σκι α α α α σει ^π αλλ ω ω
 Νε ε κτα δι ε μα κα α α δι ι ι ε ^υ ^π

Καὶ γῦν. Θεοτοκίον.

Ἄγιος Παῦλος

Kαι νυν και α ει και εις της αι ω νας των
αι ω ω νων α μην

Mα κα οι ζο μεν σε θε ο το ο κεπαρ θε ε νε
και δο ξα ζο μεν σε οι πι στοι οι κα τα χρε ε ος
την πο ο ο λιν την α σειστον το τει χο ος το
αρ οη η κτον την αρ ρα γη η προ στα σι ι ι ι αν
και κα τα φυ ν γη η των ψυ χω ων η η μων

* * *

Καὶ εὑθὺς φάλλεται εἰς τὸν αὐτὸν ἥχον Η ΜΕΓΑΛΗ ΔΟΞΟΛΟΓΙΑ

Δοξολογία Μανουὴλ Πρωτοφάλτου.

Τίχος πᾶς Πατερ

Δ ο ξασοι τω δει ξαν τι το φως δο ξα εν υ ψι
ι στοις Θε ω και ε πι γης ει οη η νη εν αν

θρω ποις εν δο κι ι α

Γ μνου μεν Σε ευ λο γου μεν Σε προ σκυ νου μεν

Σε δο ξο λο γου μεν Σε ευ χα οι στου μεν Σοι δι

α τηνμε γα α λην Σου δο ο αν

Κ ν οι ε Βα σι λευ ε που ρα νι ε Θε ε Πα

τερπα ντο κρα α τορ ε Κυ οι ε Υι ε μο νο γε νες Ι

η σου χρι στε και Α γι ον Πνε εν μα

Κ ν οι ε ο Θε ος ο αμ νος του Θε ον ο Υι

ος του Πα τρος ο αι αι ρωντην α μαρτι ι αν του

κο σμθ ε λε η σον η μας ο αι αι ρων τας α μαρτι ι

ας του κο ο σμθ

Π ρο σδε ξαι την δε η σιν η μων ε ο κα θη με

νος εκ δε ξι ω ων του Πα τρος και ε λε η σον η

μας ^υ
^ϙ

O τι συ ει μο νος Α γι ος Συ ει ει μο νος

Κυ ρι ος ^υ Ι η σους Χριστος εις δο ξαν Θε ου Πα τρος α

μην ^υ
^ϙ

K αθ ε κα στην η με ραν ευ λο γη σω Σε ^υ ^υ και
αι νε ε σω το ο νο μα α Σου εις τον αι ω ω να ^υ

και εις τον αι ω να τον αι ω ω νος ^υ
^ϙ

K α τα ξι ι ω σον Κυ ρι ε εν τη η με ρα
τα αν τη α να μα ρη τους φυλα χθηναι η μας ^υ
^ϙ

E ν λο γη τος ει Κυ ρι ε ο Θε ος των πα τε
ε ρων η μων ^υ και αι νε το ον και δε δο ξα σμε ε
νον το ο νο μα α Σου εις της αι ω νας α μην ^υ
^ϙ

Γ ε νοι το Κυ ρι ε το ε λε ος Σου εφ η μας ^υ ^υ και
θα περη πι ι ι σα μεν ε πι Σε ^υ
^ϙ

E ν λο γη το ος ει Κυ ρι ε δι δα ξον με τα δι

και ω μα τα Σ^η₈ **υ** (τρίς)
K ν φι ε κα τα φυ γη ε γε νη η θης η μιν εν
 γε νε α και γε νε α **υ** ε γω ει πα Κυ φι ε ε λε
 η σο ον με **υ** ι α σαι την ψυ χην μου ον ο τι η μαρ
υ
 τον Σοι **η**

K ν φι ε προς Σε κα τε φυ γον δι δα ξο ον με **υ**
 του ποι ειν το θε λη μα α Σου ο τι Συ ει ο Θε ο ος
υ
 μον **η**

O τι πα φα Σοι πη γη ζω ης εν τω φω τι Σου
 ο ψο με θα φως **η**

P α φα τει νον το ε λε ος Σου ου τοις γι νω σκου
υ
 σι Σε **η**

A γι ος ο Θε ος **υ** Α γι ος Ι σχυ φος **υ** Α γι
 ος α θα να τος ε λε η σον η μας **η** (τρίς)

Δ ο ξα Πα τρι ι και Υι ω και α γι ω Πνευ μα τι **η**
K αι νυ υν και α ει **υ** και εις τους αι ω νας των

αι ω νων α μην **υ**
χ

A γι ος α θα να τος ε λε η σον η μας **υ**
χ

Άσματικὸν. **χ**

A γι ι ι ι ος ο Θε ε ο ος **υ** **χ** α α α
γι ι ος Ι ι σχν ν ν ρος **υ** **χ** α γι ος α α α
θα να α τος ε ε λε η η σο ο ον η η η η μα
α α ας υ

Καὶ τὸ ἀπολυτίκιον τοῦ Ἱεράρχου.

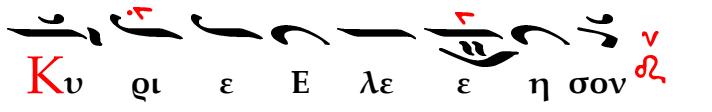
Ταχὺ προκατάλαβε. Ἡχος **χ** Δι - θ

O σι ως ε βι ω σας ως Ι ε ραρ χης σο φος **υ** δο
ξα σας τον Κυ ρι ον δι ε να ρε τρ ζω ης **Δ** Νε
κτα ρι ε ο σι ε **υ** ο θεν τρ Πα ρα κλη τρ δο ξα
σθεις τη δυ να μει **Δ** δαι μο νας α πε λαυ νεις και νο
σρ ντας ι α σαι **υ** τρς πι στει προ σι ο ντας τοις θει οις
λει ψα νοις σρ σρ **χ** **υ** **χ** **Δ**

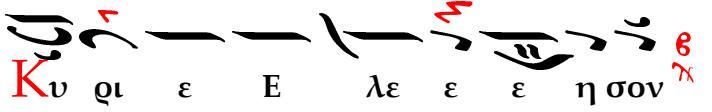
* * * * *

ΕΙΣ ΤΗΝ ΘΕΙΑΝ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΝ
· Ο διάκονος τὰ εἰρηνικὰ
Τὰ έξαπλᾶ.

Ἅχος Πᾶν Νη 2

 Κυ ρι ε Ε λε ε η σον

 Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον

 Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον

 Κυ ρι ε Ε λε ε ε η η σον

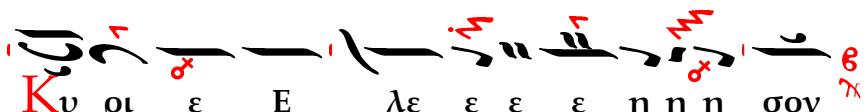
 Κυ ρι ε Ε λε ε ε η η σον

Τὰ Ἀγιορείτικα (καταγραφὴ Μελετίου Συκιώτου).

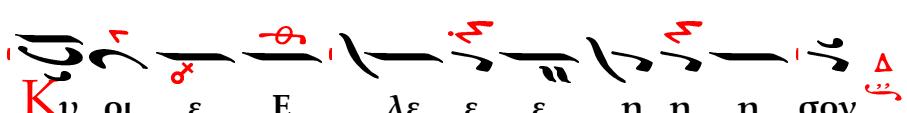
Ἅχος Πᾶν Νη 2

 Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον

 Κυ ρι ε Ε λε ε ε η η η σον

 Κυ ρι ε Ε λε ε ε η η η σον

 Κυ ρι ε Ε λε ε ε η η η σον

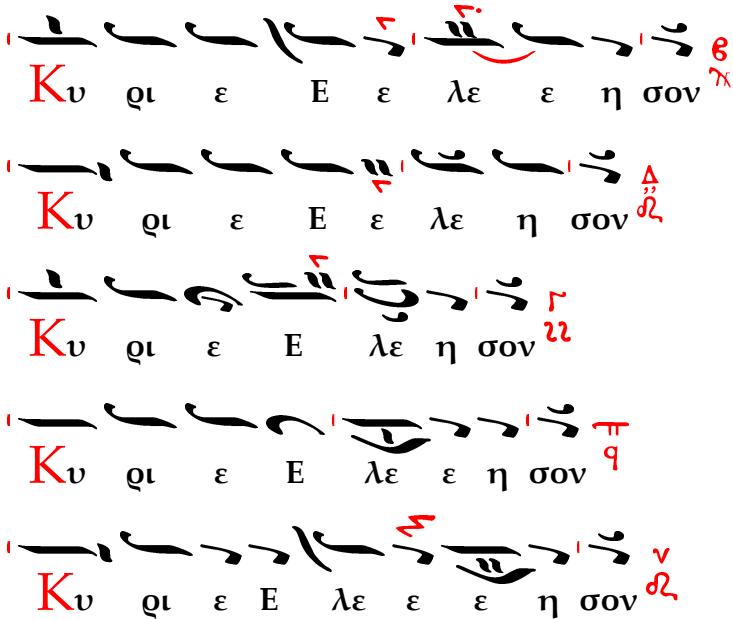
 Κυ ν ν ρι ε Ε λε ε ε ε ε ε η η η σον

Ἄθανασίου Καραμάνη.

Ἅχος Πᾶν Νη 2

 Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον

 Κυρι ε Ε ε λε ε η σον β
 Κυρι ε Ε ε λε η σον Δ
 Κυρι ε Ε λε η σον Γ
 Κυρι ε Ε λε ε η σον Π
 Κυρι ε Ε λε ε ε η σον ν

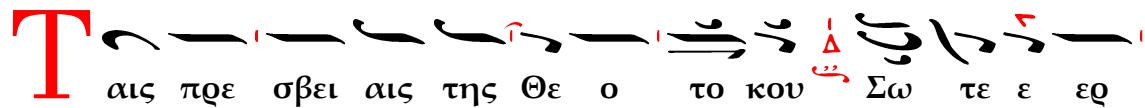
καὶ ὁ ἵερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·

Οτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα...

Ἀντίφωνον Α'. Ἡχος β'. Ψαλμὸς Ια' (91).

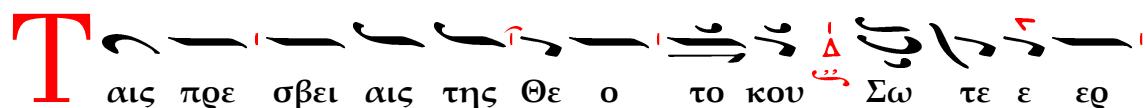
Ἡχος Δι Θ.

Στίχ. α'. Ἀγαθὸν τὸ ἔξομολογεῖσθαι τῷ Κυρίῳ καὶ ψάλλειν τῷ ὀνόματί σου, Ὅψιστε. (Ια' 2)

T αις πρε σβει αις της Θε ο το κου Δ Σω τε ε ερ
 σω σον η μας

Στίχ. β'. Τοῦ ἀναγγέλλειν τῷ πρωὶ τὸ ἔλεός σου καὶ τὴν ἀλήθειάν σου κατὰ νύκτα. (Ια' 3)

T αις πρε σβει αις της Θε ο το κου Δ Σω τε ε ερ
 σω σον η μας

Στίχ. γ'. Οτι εὔφροανάς με, Κύριε, ἐν τοῖς ποιήμασί σου, καὶ ἐν τοῖς ἔργοις τῶν χειρῶν σου ἀγαλλιάσομαι. (Ια' 5)

T αις πρε σβει αις της Θε ο το κου Δ Σω τε ε ερ
 σω σον η μας

Στίχ. δ'. Οτι εὐθὺς Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ οὐκ ἔστιν ἀδικία ἐν

αὐτῷ. (Ἦα' 16)

T αις πρε σβει αις της Θε ο το κου Δ Σω τε ε ερ

σω σον η μας

Δ

Δόξα. Καὶ νῦν.

T αις πρε σβει αις της Θε ο το ο κου Δ Σω τερ σω

σον η μα ας Δ

Ο διάκονος τὴν μικρὰν συναπτὴν καὶ ὁ Ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·

Οτι σὸν τὸ κράτος...

Ἀντίφωνον Β'. Ἡχος πλ. α'. Ψαλμὸς Ηβ' (92).

Στίχ. α'. Ο Κύριος ἐβασίλευσεν, εὔπρέπειαν ἐνεδύσατο·
ἐνεδύσατο Κύριος δύναμιν καὶ περιεζώσατο. (Ηβ' 1)

Σ ω σον η μα ας γι ε ε Θε ου Δ ο εν

A γι ι οι οις θαυ μα στος Δ ψαλλον τας σοι αλ λη λ8

γι α Δ
8 ι α

Στίχ. β'. Καὶ γὰρ ἐστερέωσε τὴν οἰκουμένην, ἥτις οὐ
σαλευθήσεται. (Ηβ' 1)

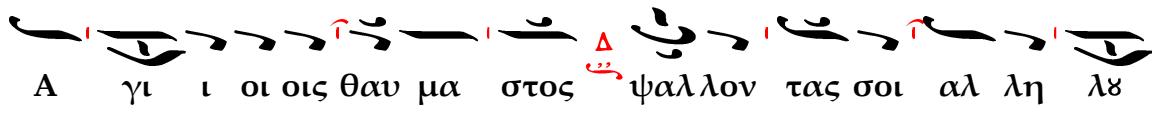
Σ ω σον η μα ας γι ε ε Θε ου Δ ο εν

A γι ι οι οις θαυ μα στος Δ ψαλλον τας σοι αλ λη λ8

γι α Δ
8 ι α

Στίχ. γ'. Θαυμαστοὶ οἱ μετεωρισμοὶ τῆς θαλάσσης, θαυμαστὸς ἐν
ὑψηλοῖς ὁ Κύριος. (Ηβ' 4)

Σ ω σον η μα ας γι ε ε Θε ου Δ ο εν

 A γι ι οι οις θαυ μα στος ψαλλον τας σοι αλ λη λ8

 8 ι α

Στίχ. δ'. Τὰ μαρτύριά σου ἐπιστώθησαν σφόδρα· τῷ οἶκῳ σου πρέπει ἀγίασμα, Κύριε, εἰς μακρότητα ἡμερῶν. (**Τιβ' 5**)

 Σ ω σον η μα ας Υι ε ε Θε ου ο εν

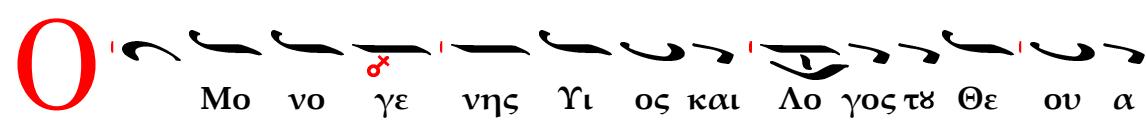

 A γι ι οι οις θαυ μα στος ψαλλον τας σοι αλ λη λ8

 8 ι α

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἅγιῷ Πνεύματι.

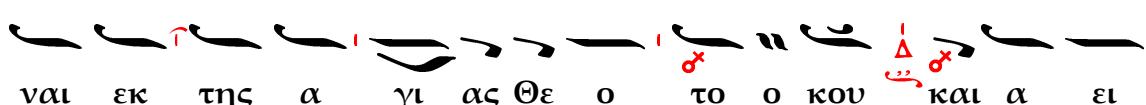
K αι νυν και α ει και εις τ8ς αι ω νας των αι ω

 νων α μην

O Mo νο γε νης Υι ος και Λο γος τ8 Θε ου α

θα να τος ν πα αρ χων και κα τα δε ξα με νος

δι α την η με τε ραν σω τη ρι αν σαρ κω θη

ναι εκ της α γι ας Θε ο το ο κου και α ει

παρ θε ν8 Ma ρι ι ας α τρε πτως ε ναν θρω πη σας

 σταν ρω θεις τε χρι στε ο Θε ος θα να τω θα

 να τον πα τη η σας εις ων της α γι ας Τρι α

α α δος συν δο ξα ζο ο με νος τω Πα τρι και
 τω Α γι ω Πνε εν μα τι σω σον η μα α ας
 Ὁ διάκονος τὴν μικρὰν συναπτὴν καὶ ὁ ἵερεὺς τὴν ἐκφώνησιν.

“Οτι ἀγαθὸς καὶ φιλάνθρωπος...

Ἀντίφωνον Γ'. Ἡχος α'. (Ἐκλογή).

Ἡχος Ζ Πα φ

Στίχ. α'. Τίμιος ἐναντίον Κυρίου ὁ θάνατος τῶν δσίων αὐτοῦ.
(ριέ' 6)

Τὸ ἀπολυτίκιον τοῦ Ἱεράρχου.

Σ η λυ βρι ας τον γο νον και Αι γι νης τον ε φο
 ρον Δ τον ε σχα τοις χρο νοις φα νε ε ντα Δ α φε τη ης φι
 λον γνη σι ον η Νε κτα οι ον τι μη σω μεν πι στοι Δ ως
 εν θε ον θε ρα πο ντα χριστό η α να βλυ ζει γαρ ι
 α α σεις πα ντο δα πας Δ τοις εν λα βως κραυ γα ζη σι
 δο ο ξα τω σε δο ξα σα ντι χρι στω Δ δο ο ξα τω
 σε ε θαν μα στω σα ντι Δ δο ο ξα τω ε νερ γη ντι δι
 α ση πα σιν ι α α μα α τα η
 Στίχ. β'. Μακάριος ἀνὴρ ὁ φοβούμενος τὸν Κύριον, ἐν ταῖς
ἐντολαῖς αὐτοῦ θελήσει σφόδρα. (ριά' 1)

Σ η λυ βρι ας τον γο νον και Αι γι νης τον ε φο
 ρον Δ τον ε σχα τοις χρο νοις φα νε ε ντα Δ α φε τη ης φι

λον γνη σι ον ^π_q Νε κτα ρι ον τι μη σω μεν πι στοι ^Δ_δ ως
 εν θε ον θε ρα πο ντα χριστ⁸ ^π_q α να βλυ ζει γαρ ι
 α α σεις πα ντο δα πας ^Δ_δ τοις εν λα βως κραυ γα ζ⁸ σι ^π_q
 δο ο ξα τω σε δο ξα σα ντι χρι στω ^Δ_δ δο ο ξα τω
 σε ε θαν μα στω σα ντι ^Δ_δ δο ο ξα τω ε νερ γ⁸ ντι δι
 α σ⁸ πα σιν ι α α μα α τα ^π_q

Στίχ. γ'. Οι ιερεῖς σου, Κύριε, ἐνδύσονται δικαιοσύνην, καὶ οἱ ὅσιοί σου ἀγαλλιάσονται. (ρολά' 9)

Σ η λυ βρι ας τον γο νον και Αι γι νης τον ε φο
 ρον ^Δ_δ τον ε σχα τοις χρο νοις φα νε ε ντα ^π_δ α ρε τη ης φι
 λον γνη σι ον ^π_q Νε κτα ρι ον τι μη σω μεν πι στοι ^Δ_δ ως
 εν θε ον θε ρα πο ντα χριστ⁸ ^π_q α να βλυ ζει γαρ ι
 α α σεις πα ντο δα πας ^Δ_δ τοις εν λα βως κραυ γα ζ⁸ σι ^π_q
 δο ο ξα τω σε δο ξα σα ντι χρι στω ^Δ_δ δο ο ξα τω
 σε ε θαν μα στω σα ντι ^Δ_δ δο ο ξα τω ε νερ γ⁸ ντι δι
 α σ⁸ πα σιν ι α α μα α τα α α α * * *

ΜΙΚΡΑ ΕΙΣΟΔΟΣ

Εἰσοδικόν. Ἡχος β'.

(Ἐὰν εἰσοδεύουν πολλοὶ ἱερεῖς, ψάλλουν αὐτοὶ τὸ εἰσοδικόν).

Ἕκστασις Διάθεσις

δέ βέρα χορός:

Ψαλλον τας σοι αλ λη λ8 8 ι α

Τὸ ἀπολυτίκιον τοῦ Ἱεράρχου.

Ἡχος Λαφαρ

Σ η λυ βρι ας τον γο νον και Αι γι νης τον ε φο
δον ^Δ_δτον ε σχα τοις χρο νοις φα νε ε ντα ^Δ_δ α ρε τη ης φι
λον γνη σι ον ^π_ρ Νε κτα ρι ον τι μη σω μεν πι στοι ^Δ_δ ως
εν θε ον θε ρα πο ντα χριστ^π_ρ α να βλυ ζει γαρ ι
α α σεις πα ντο δα πας ^Δ_δ τοις εν λα βως κραυ γα ζ⁸ σι ^π
δο ο ξα τω σε δο ξα σα ντι χρι στω ^Δ_δ δο ο ξα τω
σε ε θαν μα στω σα ντι ^ρ_δ δο ο ξα τω ε νερ γ⁸ ντι δι

$\alpha \sigma\delta \pi\alpha \sigma\nu \iota \alpha \alpha \mu\alpha \alpha \tau\alpha$

 "Ετερον.

Ταχὺ προκατάλαβε. Ὁ Ηχος ήταν Διθύρα.

Εἶτα τὸ Ἀπολυτίκιον τοῦ Ἅγίου τοῦ Ναοῦ.

Δόξα.

Κοντάκιον τοῦ Ἱεράρχου.

Τῇ ὑπερομάχῳ. Ἡγος Πᾶλιν Νη

μα των α να βλυ ζει χα α ριν αφ θο νον **Δι** τοις κραν
 γα ζε σι **Nη** χαιροις Πα α τερνε κτα α ρι ε **Δι**
Δι

Καὶ νῦν.

Κοντάκιον τῶν Εἰσοδίων τῆς Θεοτόκου.

(ἀπὸ η̄ ἔως κε̄ πλὴν τῆς κ' Νοεμβρίου).

(ψάλλεται ύπὸ τῶν ἱερέων, ἐὰν τελεῖται συλλείτουργον)

Ο ὑψωθεὶς ἐν τῷ Σταυρῷ. Ἡχος **Δι** **Δι** **Θ**

O κα θα ρω τα α τος να ος τα Σω τη ρος **Δι** η
 πο λυ τι μη η τος πα στας και Παρ θε νος **Δι** το ι ε
 ρον θη σαν ρι σματης δο ξης τα Θε ου **Δι** ση με ρον
 ει σα γε ε ται **Δι** εν τω οι κωκυ ρι ου **Δι** την χα ριν
 συν ει σα γε σα **Δι** την εν πνευ μα τι θει ω **Δι** ην
 α νν μνη σιν Α γγε λοι Θε **Δι** αν τη ν παρ χεισκη
 νη ε πα ρα νι ο ο ος **Δι**

ΤΡΙΣΑΓΙΟΣ ΥΜΝΟΣ

Ἡχος **Δι** **Δι** **Θ**

A α γι **Δι** ι ο ο ος ο ο ο Θε ο ο ος
 α α γι **Δι** ι ο ο ος ι ι ι σχν ρο ο ο ος α
 α γι **Δι** ος α θα α να τος ε λε ε ε η σο ο

Τό τρίτον.

ον η μα ας Δ

A γι ος ο Θε ο ο ο ο ο ο ο ο
 ο ο ο ο ος α γι ος ι σχυ ρο ο ο ο ος
 α α γι ι ος α θα α να τος ε λε ε ε η
 σο ο ον η μα ας Δ

Δ ο ξα Πα τρι και γι ω και α γι ω Πνε εν μα
 τι Δ

K αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι ω
 νων α μην Δ

A α γι ι ος α θα α να τος ε λε ε ε
 η σο ο ον η μα ας Δ

Δ ν να α α μις Α γι ος ο Θε ο ο ο
 ο ο ο ο ο ο ο ος ε α γι ος
 ι σχυ ρο ο ο ο ος α α α α α α
 α α α α γι ι ι ος α θα α να α α το ο
 ο ος ε λε ε η ησον η η μα ας Δ

Τρισάγιον. Σύντομον.

Ἄχος Δι Θ

A α γι ι ος ο Θε ε ος Α α γι ι

ος Ι σχυ ν ρος Α γι ος Α θα α να α τος

ε ε λε η σον η η μα ας (τρίς)

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω Και Α γι ω Πνε εν μα

πι

K αι νυν και α ει και εις της αι ω νας των αι

ω νων α α μην

A γι ος Α θα α να α τος ε ε λε η

σον η η μα ας

Δύναμις τοῦ βήματος.

Ἄχος Δι Θ

A α α α γι ι ι ι ο ο ο

ο ος ο ο ο ο ο Θε ε ο ο ο ο

ος

A α α α α γι ι ι ι ο ο ο

“Ετερον ύπό Γεωργίου Κρητός († 1816)

Ὕχος εἰπε Δι θε

A α α α α α α α α α α α α α γι ο
α α α α α α γι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι
ι
ι ι ι ι ι ι ι α α α α α γι ο
ο ο ο οσ ι ι ι σχυ ρο ο ο ο ο ο ο ο ο

A α α α α α γι ο ο ο ο ο ο α
θα θα
α να α α τος

E λε ε ε ε λε ε ε η σον η μα
α α α α α α α α α ας

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ

Πρὸς Ἐφεσίους (ε' 8-19).

(Ζήτει τῇ Δευτέρᾳ τοῦ Ἅγιου Πνεύματος).

Ο ἀναγνώστης: Ψαλμὸς τῷ Δαβὶδ. Προκείμενον ἥχος α'.

Ο διάκονος: Πρόσχωμεν.

Ο ἀναγνώστης τὸ προκείμενον καὶ τὸν στίχον αὐτοῦ.
Τὸ στόμα μου λαλήσει σοφίαν καὶ ἡ μελέτη τῆς καρδίας μου σύνεσιν. (μη' 4)

Στίχ. Ἀκούσατε ταῦτα, πάντα τὰ ἔθνη, ἐνωτίσασθε, πάντες οἱ κατοικοῦντες τὴν οἰκουμένην. (μη' 2)

Ὕποφάλτης.

Ὕποχος Λ Πα ρ

Tο στο μα μθ λα λη η σει σο φι i αν Δ και η
με λε ε τη της καρ δι i ας μθ συ νε σιν π

Στίχ. α'. Ἀκούσατε ταῦτα, πάντα τὰ ἔθνη, ἐνωτίσασθε πάντες οἱ κατοικοῦντες τὴν οἰκουμένην. (μη' 2)

Tο στο μα μθ λα λη η σει σο φι i αν Δ και η
με λε ε τη της καρ δι i ας μθ συ νε σιν π

Στίχ. β'. Κλινῶ εἰς παραβολὴν τὸ οὖς μου, ἀνοίξω ἐν ψαλτηρίῳ τὸ πρόβλημά μου. (μη' 5)

Tο στο μα μθ λα λη η σει σο φι i αν Δ και η
με λε ε τη της καρ δι i ας μθ συ νε σι i i π

Ο διάκονος: Σοφία.

Ο ἀναγνώστης.

Πρὸς Ἐφεσίους Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Ο διάκονος: Πρόσχωμεν.

Ἄδελφοί, ώς τέκνα φωτὸς περιπατεῖτε· —ὅ γάρ καρπὸς τοῦ Πνεύματος ἐν πάσῃ ἀγαθωσύνῃ καὶ δικαιοσύνῃ καὶ ἀληθείᾳ· —δοκιμάζοντες τί ἐστιν εὐάρεστον τῷ Κυρίῳ. Καὶ μὴ συγκοινωνεῖτε τοῖς ἔργοις τοῖς ἀκάρποις τοῦ σκότους, μᾶλλον δὲ καὶ ἐλέγχετε· τὰ γὰρ κρυφῇ γινόμενα ὑπ’ αὐτῶν αἰσχρόν ἐστι καὶ λέγειν· τὰ δὲ πάντα ἐλεγχόμενα ὑπὸ τοῦ φωτὸς φανεροῦται· πᾶν γάρ τὸ φανερούμενον φῶς ἐστι. Διὸ λέγει· Ὅτιον ὁ καθεύδων καὶ ἀνάστα ἐκ τῶν νεκρῶν, καὶ ἐπιφαύσει σοι ὁ Χριστός. Βλέπετε οὖν πᾶς ἀκριβῶς περιπατεῖτε, μὴ ὡς ἄσοφοι ἀλλ’ ὡς σοφοί, ἐξαγοραζόμενοι τὸν καιρόν, δτι αἱ ἡμέραι πονηραί εἰσι. Διὰ τοῦτο μὴ γίνεσθε ἄφρονες, ἀλλὰ συνιέντες τί τὸ θέλημα τοῦ

Κυρίου. Καὶ μὴ μεθύσκεσθε οἶνῳ, ἐν ᾧ ἔστιν ἀσωτία, ἀλλὰ πληροῦσθε ἐν Πνεύματι, λαλοῦντες ἔχοντοις φαλμοῖς καὶ ὅμνοις καὶ ωδαῖς πνευματικαῖς, ἄδοντες καὶ φάλλοντες ἐν τῇ καρδίᾳ ὅμῶν τῷ Κυρίῳ.

Άλληλούϊα. Ἡχος β'. **Ψαλμὸς λγ'.**

Ἡχος Δι Θ

A λλη λ8 ॥ ॥ α Δ A α λλη η λ8 8 8 8
 ॥ ॥ ॥ ॥ α Δ α αλ λη η λ8 8
 ॥ ॥ ॥ ॥ α Δ α α α Δ

Στίχ. α'. Στόμα δικαίου μελετήσει σοφίαν, Δ και η γλωσσα

αν τ8 λα α α λη η η σει κρι ι σιν Δ

A λλη λ8 ॥ ॥ α Δ A α λλη η λ8 8 8 8
 ॥ ॥ ॥ ॥ α Δ α αλ λη η λ8 8
 ॥ ॥ ॥ ॥ α Δ α α α Δ

Στίχ. β'. Γινώσκει Κύριος τὰς ὁδοὺς τῶν ἀμώμων Δ και η κλη

ρο νο μι α αν των εις τον αι ω να ε ε σται Δ

A λλη λ8 ॥ ॥ α Δ A α λλη η λ8 8 8 8
 ॥ ॥ ॥ ॥ α Δ α αλ λη η λ8 8
 ॥ ॥ ॥ ॥ α Δ α α α Δ

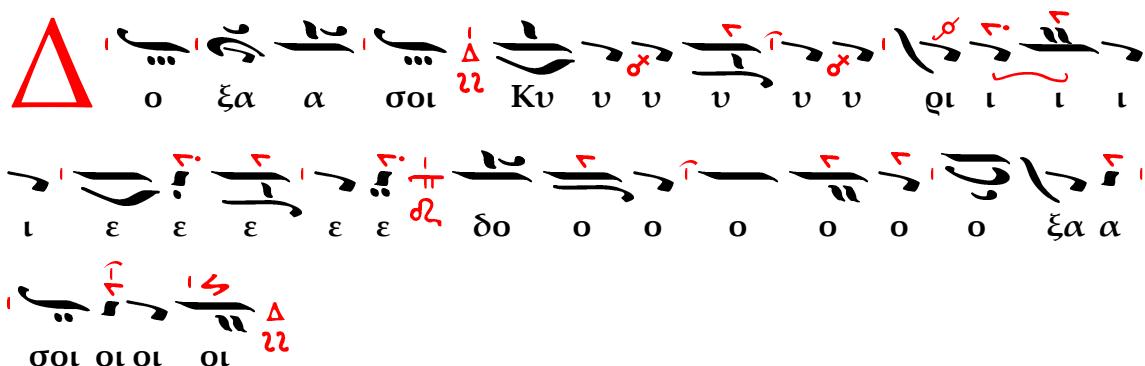
ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ

'Ex τοῦ κατὰ Ματθαῖον (δ' 25, ε' 1-12).

(Ζήτει τῇ Ἰανουαρίου, τοῦ ἀγίου Γρηγορίου ἐπισκόπου Νύσσης)

Τῷ καὶ ωρᾷ ἐκείνῳ ἡκολούθησαν τῷ Ἰησοῦ ὅχλοι πολλοὶ ἀπὸ τῆς Γαλιλαίας, καὶ Δεκαπόλεως, καὶ Ἱεροσολύμων, καὶ Ἰουδαίας, καὶ πέραν τοῦ Ἰορδάνου. Ἰδὼν δὲ τοὺς ὅχλους, ἀνέβη εἰς τὸ ὄρος, καὶ καθίσαντος αὐτοῦ, προσῆλθαν αὐτῷ οἱ Μαθηταὶ αὐτοῦ. Καὶ ἀνοίξας τὸ στόμα αὐτοῦ, ἐδίδασκεν αὐτούς, λέγων· Μακάριοι οἱ πτωχοὶ τῷ πνεύματι, ὅτι αὐτῶν ἔστιν ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν. Μακάριοι οἱ πενθοῦντες, ὅτι αὐτοὶ παρακληθήσονται. Μακάριοι οἱ πραεῖς, ὅτι αὐτοὶ κληρονομήσουσι τὴν γῆν. Μακάριοι οἱ πεινῶντες καὶ διψῶντες τὴν δικαιοσύνην, ὅτι αὐτοὶ χορτασθήσονται. Μακάριοι οἱ ἐλεήμονες, ὅτι αὐτοὶ ἐλεηθήσονται. Μακάριοι οἱ καθαροὶ τῇ καρδίᾳ, ὅτι αὐτοὶ τὸν Θεὸν ὄψονται. Μακάριοι οἱ εἰρηνοποιοί, ὅτι αὐτοὶ υἱοὶ Θεοῦ κληθήσονται. Μακάριοι οἱ δεδιωγμένοι ἐνεκεν δικαιοσύνης, ὅτι αὐτῶν ἔστιν ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν. Μακάριοι ἐστέ, ὅταν ὀνειδίσωσιν ὑμᾶς καὶ διώξωσι, καὶ εἴπωσι πᾶν πονηρὸν ὥῆμα καθ' ὑμῶν ψευδόμενοι, ἐνεκεν ἐμοῦ. Χαίρετε καὶ ἀγαλλιᾶσθε, ὅτι ὁ μισθὸς ὑμῶν πολὺς ἐν τοῖς οὐρανοῖς.

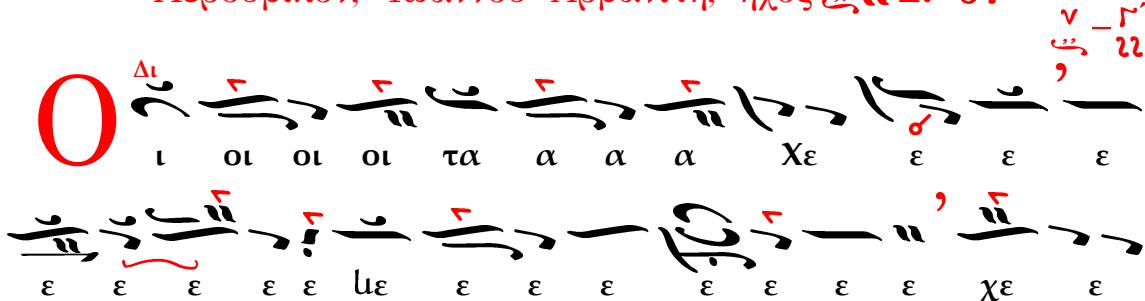
Ὕγιεινὴ Διάτησις

* * *

Καὶ καθεξῆς ἡ Θεία Λειτουργία τοῦ Ἱεροῦ Χρυσοστόμου.

Χερουβικόν, Ἰωάννου Ἀρβανίτη, ἥχος Δι-θ-

Ω οὐτὸν βασιλεῖς εἰς εἰς εἰς
 ε ε ε ε βασιλεῖς ε ε ε ε
 ε ε ε ε α
T ω ων ο ο ο ο ο λωω ω ω ων ν
 ποδεξοο με νοι οι Ται αις α αγ γε
 λικαι αις α ο ρα α α τω ως δο ο ρυ φο
 ο ρη ρη με νο ον τα α ξε σι ι ι ι
 ι ι ι ι ι ι ι ι ι
 α α α α α

Τὰ Λειτουργικὰ,
 ώς διασώθηκαν ἐν τῇ Μεγάλῃ τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίᾳ,
 κατὰ παράδοσιν ἀρχαιοτάτην. Καταγραφὴ Κ. Ψάχου.

Ἐχος ιι Δι ρ

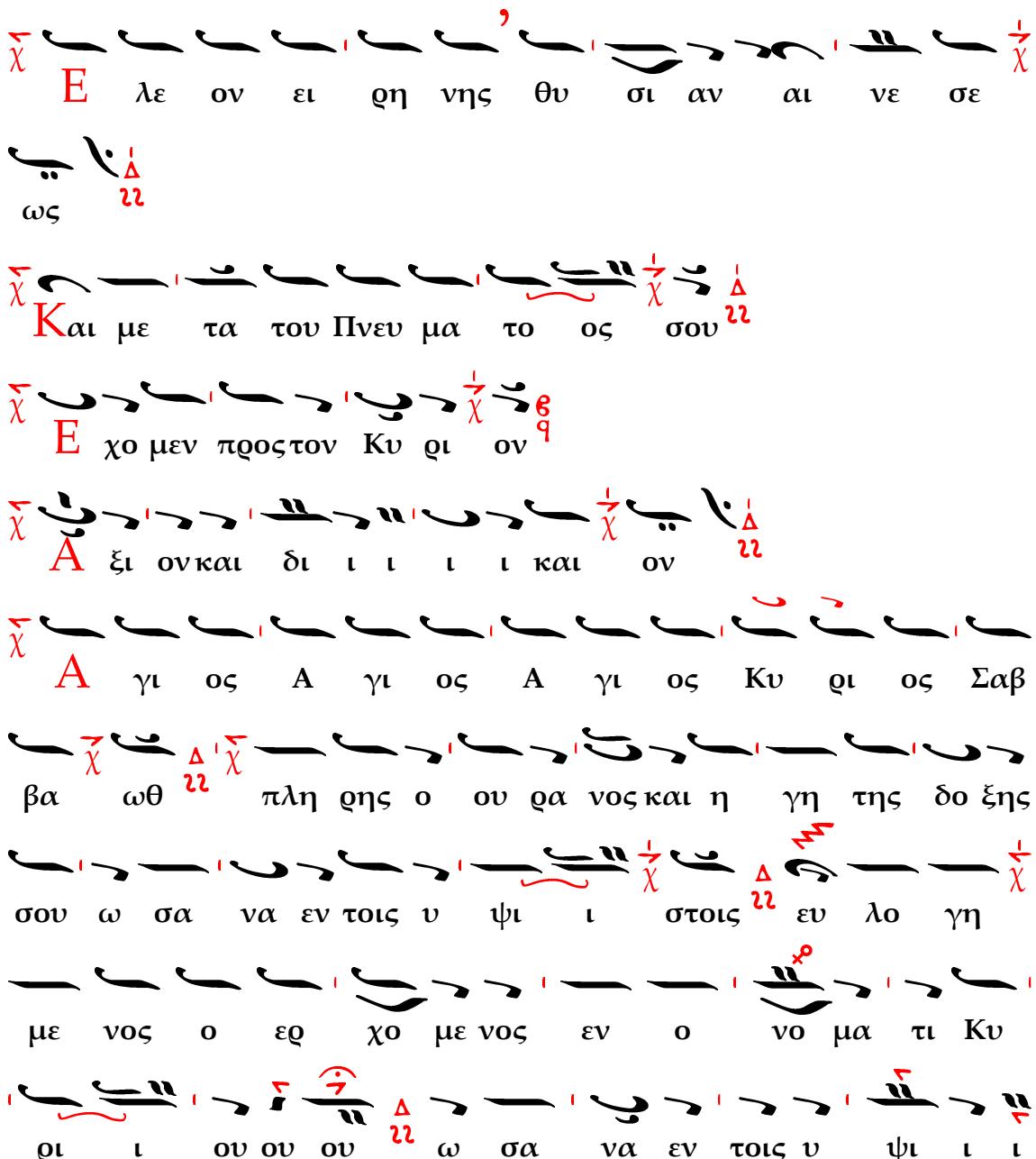
Πα τε ρα γι ον και Α γι ον Πνε ευ μα η Τρι
 α δα ο μο ον σι ον και α χω ρι στον η

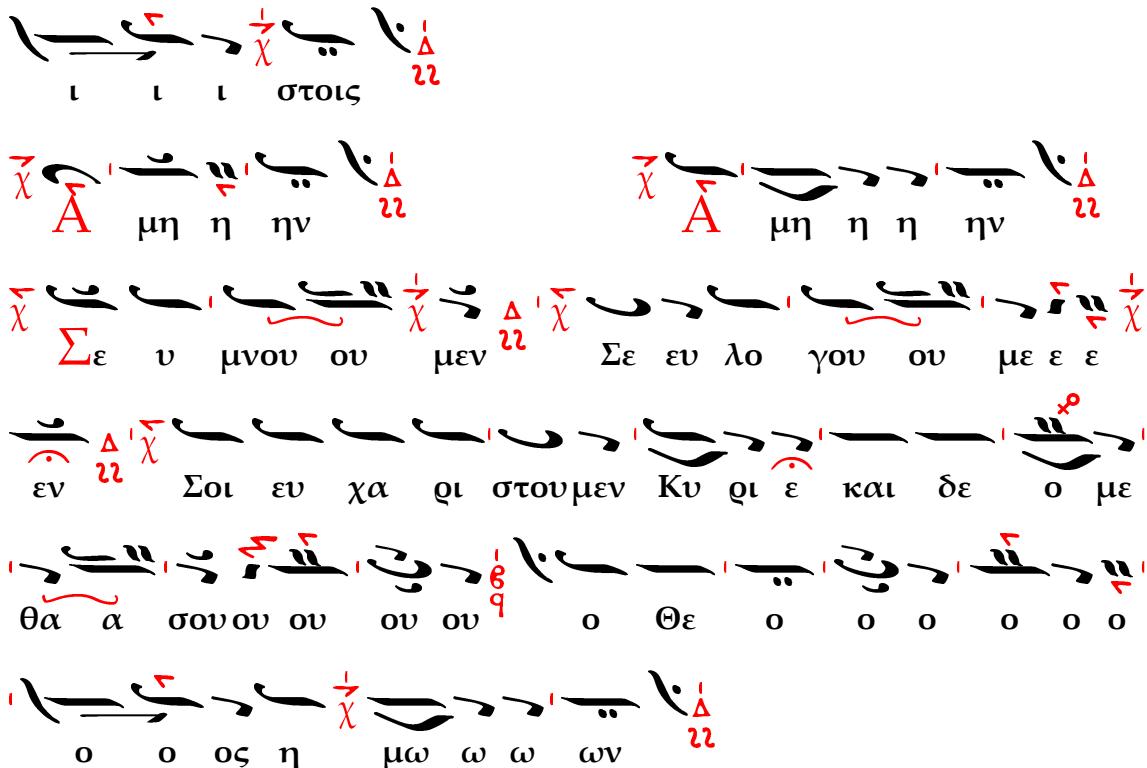
Τὸ Σύμβολον τῆς πίστεως.

Πιστεύω εἰς ἔνα Θεόν, Πατέρα, παντοκράτορα, ποιητὴν οὐρανοῦ καὶ γῆς, δρατῶν τε πάντων καὶ ἀοράτων. Καὶ εἰς ἔνα Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν, τὸν Γίδην τοῦ Θεοῦ τόν μονογενῆ, τὸν ἐκ τοῦ Πατρὸς γεννηθέντα πρὸ πάντων τῶν αἰώνων· φῶς ἐκ φωτός, Θεὸν ἀληθινὸν ἐκ Θεοῦ ἀληθινοῦ, γεννηθέντα, οὐ ποιηθέντα, ὅμοούσιον τῷ Πατρὶ, δι' οὗ τὰ πάντα ἐγένετο. Τὸν δι' ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους καὶ διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν κατελθόντα ἐκ τῶν οὐρανῶν καὶ

σαρκωθέντα ἐκ Πνεύματος ἀγίου καὶ Μαρίας τῆς Παρθένου καὶ ἐνανθρωπήσαντα. Σταυρωθέντα τε ὑπὲρ ἡμῶν ἐπὶ Ποντίου Πιλάτου καὶ παθόντα καὶ ταφέντα. Καὶ ἀναστάντα τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ κατὰ τὰς Γραφάς. Καὶ ἀνελθόντα εἰς τὸν οὐρανὸν καὶ καθεζόμενον ἐκ δεξιῶν τοῦ Πατρός. Καὶ πάλιν ἐρχόμενον μετὰ δόξης κρῖναι ζῶντας καὶ νεκρούς, οὗ τῆς βασιλείας οὐκ ἔσται τέλος. Καὶ εἰς τὸ Πνεῦμα τὸ ἄγιον, τὸ Κύριον, τὸ ζωοποιόν, τὸ ἐκ τοῦ Πατρὸς ἐκπορευόμενον, τὸ σὺν Πατρὶ καὶ Γίγαντι συμπροσκυνούμενον καὶ συνδοξαζόμενον, τὸ λαλῆσαν διὰ τῶν προφητῶν. Εἰς μίαν, ἀγίαν, καθολικὴν καὶ ἀποστολικὴν Ἑκκλησίαν. Ὁμολογῶ ἐν βάπτισμα εἰς ἄφεσιν ἀμαρτιῶν. Προσδοκῶ ἀνάστασιν νεκρῶν καὶ ζωὴν τοῦ μέλλοντος αἰώνος. Ἀμήν.

* * *

 στοις ην
 μη η ην
 Σ_{ϵ} ν μνου ου μεν
 εν ς Σοι εν χα ρι στουμεν
 θα α σουου ου ου ι
 ο οιση μω ω ω ων

Εἰς τό· Ἐξαιρέτως τῆς Παναγίας...

Γρηγορίου Πρωτοψάλτου. Ἡχος Δι

Δ_i
 Α ξι ον ε στιν ως α α λη η η θω ω ω ως
 μα α α κα α ρι ζει ει ειν σε την Θε ε ε ο
 το ο ο κον την α ει μα κα α ρι στο ο ονκαι
 πα να μω ω μη η η το ο ο ον και αι αι
 μη τε ε ε ρα του Θε ου ου η η μω ω ω
 ων τη η ην τι μι ι ι ω τε ε ε ραν των Χε
 ε ρου ου ου βι ι ι ιμ και αι αι ε εν δο ο
 ο ξο τε ε ε ρα α αν α συγ κρι ι τως των

Σε ε φα α α φι ι υ τη η ην α δι ι
 ι α φθο ο ο ρω ω ως Θε ο ο ον Λο γο ον τε
 ε ε κου ου ου ου σαν θ την ον τω ω ως
 Θε ε ε ο το κου σε με γα λυ ν νο ο ο με
 ε ε ε εν Δ

Τῇ Τρίτῃ Πέτρου Λαμπαδαρίου.

Ἅγιος Βαρύς ψ Zω

q e
u x

E Zω ις μνη μο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο
 ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο σν ν ν ν
 ν ν ν ν ν ν ει ει εις μνη η μο ο ο
 σν ν νο ο ον z αι ω ω ω ω ω ω ω
 ω ω ω ω ω ω ω ω ω αι αι αι αι ω
 ω ω ω ω ω ω ω ω ω αι ω ω ω
 ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω
 ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω
 ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω
 αι αι ω ω ω ω ω ω ω νι ι ι ι ι ι
 αι αι ω ω ω ω ω ω ω νι ι ι ι ι ι

Eι δο μεν το φω ως το α λη θι νον ε λα βο

μεν Πνευ μα ε που ρα νι ον ευ ρο μεν πι σιν α λη
 θη α δι αι ρε τον Τρι α δα προ σκυ ν8 8 8 8ν
 τες ε αυ τη γαρ η μας ε ε σω σε ε εν
 ᾧχος Δι Θ

Π λη ρω θη η τω το στο μα η μων αι νε σε
 ως σ8 Κυ ρι ε ο πως α νν μνη σωμεντην δο ο
 ξαν σ8 ο τι η ξι ω σας η μας των α
 γι ων σ8 με τασ χειν μν στη ρι ι ι ι ων τη ρη σον
 η μας εν τω σω α γι α σμω ω ο λην την η
 με ε ραν Δ με λε των τας την δι και ο συ υ νην σ8 ε
 A λλη λ8 ii α A λλη λ8 ii α A λλη
 λ8 ii α α α
 ᾧχος Δι Θ

Ξ E ι η το ο νο μα Κυ ρι 8 ευ λο γη με
 νον α πο τ8 νν και ε ως τ8 αι ω ω νος ε (δις)
 T ο ο νο μα Κυ ρι 8 ει η ευ λο γη

με ε ε ε νο ο ο νν **ζ'** α πο τα νυν και ε ως
τα αι ω ω νο ο ος **Δ'**